

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2024.

PORUKA ZA POSLJEDNJE DANE

MOLITVENI TJEDAN | 6. - 15. PROSINCA 2024.

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2024.

U O V O M B R O J U

Iz uredništva

Poruka za posljednje dane 3

Posebna Božja poruka

Aktivno se pripremajući za Kristov povratak i žarko njegujući ovu nadu, poruka može živjeti u nama..... 4

Budi stoga revan i pokaj se

Revno pokajanje je duboko kajanje do srži našeg bića pred svetim, pravednim Bogom... 8

Obraćenje

Obraćenje je preobrazba u našim srcima snagom Božje ljubavi..... 12

Brisanje grijeha

Grijeh mora biti ne samo oprošten - treba biti uklonjen 16

Vrijeme osvježenja

Kasna kiša će se u punini obilno izliti na pročišćeni narod 20

Dolazak Isusa Krista

Imamo privilegiju pripremati se za blaženu nadu i ubrzavati je 24

Kraljevstvo slave

Sad je naša prilika da se u željnom isčekivanju usredotočimo na Veličanstvo Neba..... 28

Pjesma

O, kakve sreće 32

MOLITVA ZA SILU

Toliko je informacija oko nas! Puno toga je netočno; nešto od toga je istina. Ipak, čak i u okviru onoga što je istina, što doista zaslужuje našu najodlučniju pažnju? O čemu bismo trebali razmišljati? Naš Stvoritelj ima jasnu poruku koju trebamo znati i podijeliti u ovim posljednjim danima – a ovaj godišnji Tjedan molitve pruža nam savršenu priliku da se zajedno usredotočimo na to. Gospodin je bio tako dobar prema nama tijekom protekle godine. Još uvijek smo živi s dragocjenom prilikom da sudjelujemo u ovom događaju.

"Dragocjeni dragulji istine leže ispod površine, a svaki sat potrage bit će u potpunosti nadoknađen. Pohranite u um načela Kristova evanđelja. Ustrajnim naporima tražite skriveno blago Božje riječi. Cijelo nebo gleda što će čovjek učiniti s Jehovinim zapovijedima i obećanjima." (*The Review and Herald*, 3. prosinca 1889.)

"Mnoge su dragocjene istine sadržane u Riječi Božjoj, ali stada je sada potrebna 'sadašnja istina.'" (*Rani spisi*, str. 63.)

Dok prolazimo kroz ova čitanja na temu *Poruka za posljednje dane*, s ciljem istinskog razumijevanja i življenja ove poruke, naša će vjera biti bogato nagrađena. Podijelimo veliki blagoslov ovih čitanja i drugima koji su možda izolirani ili vezani za dom, i sjetimo se sljedećih datuma:

Molitva s postom: subota, 14. prosinca

Darovi za misije: nedjelja, 15. prosinca

Neka Gospodin milostivo odgovori na iskrenu čežnju svih koji iskreno nastoje živjeti ovu poruku i primiti Njegovog Duha Svetoga u snazi kasne kiše tijekom ovog Tjedna molitve!

GLASNIK reformacije
Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXIX
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655
Odgovorni urednik: Boris Bosanac
Grafička priprema i dizajn: Igor Aradski

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izvještaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta. Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresa šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel: 091 5446 554
e-mail: info@rpasd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993.,
Glasnik Reformacije
ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

Ilustracije:
Adobe Stock na naslovnicama 3–5, 8,
9, 12, 13, 16, 17, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 32.

PORUKA ZA POSLJEDNJE DANE

Zamislite prizor: Duh Sveti izliven je na ranu crkvu u obilnoj snazi rane kiše. Petar i Ivan nalaze se na vratima hrama, gdje je, u ime Isusa Krista Nazarećanina, Petar zapovjedio čovjeku hromom od rođenja da ustane i hoda. Uzima ga za ruku i čovjek počinje hodati, skakati i slaviti Boga.

Ovaj čudesni događaj, naravno, izaziva pomutnju među ljudima, jer znaju da je to bio onaj koji je sjedio i molio za milostinju. Sada Petar daje svu slavu Bogu Abrahamovu, Izakovu i Jakovljevu — i objašnjava im o Svecu, Knezu života. Otkriva kako je hromi čovjek kroz Isusovo ime, vjerom u Njega ojačan. Petar im je tada hrabro objavio čirjenicu kako su oni zanjekali Gospodina pred rimskim vlastima i više voljeli razbojnika (Barabu) nego Božjeg Pomazanika. Zatim tumači kako su tu krivnju navukli na sebe zbog neznanja, ali nadalje otkriva kako je Kristova patnja bila ispunjenje proročanstva.

Ali što bi onda trebali učiniti po tom pitanju? Riječi odjekuju: »Pokajte se, dakle, i obratite se, kako bi grijesi vaši mogli biti izbrisani, kada će vremena

osvježenja doći iz nazočnosti Gospodnje; i poslat će Isusa Krista, koji vam prije bijaše propovijedan, kojega nebo mora primiti do vremena obnove svega, što Bog govori ustima svih svetih proroka svojih od postanka svijeta« (Djela 3:19–21).

ZAŠTO JE OVO PORUKA ZA POSLJEDNJE DANE?

U kontekstu, ova je izjava očito izrečena ubrzo nakon Kristova uzašašća. Ipak, postoji slijed događaja za kršćane od tog vremena nadalje:

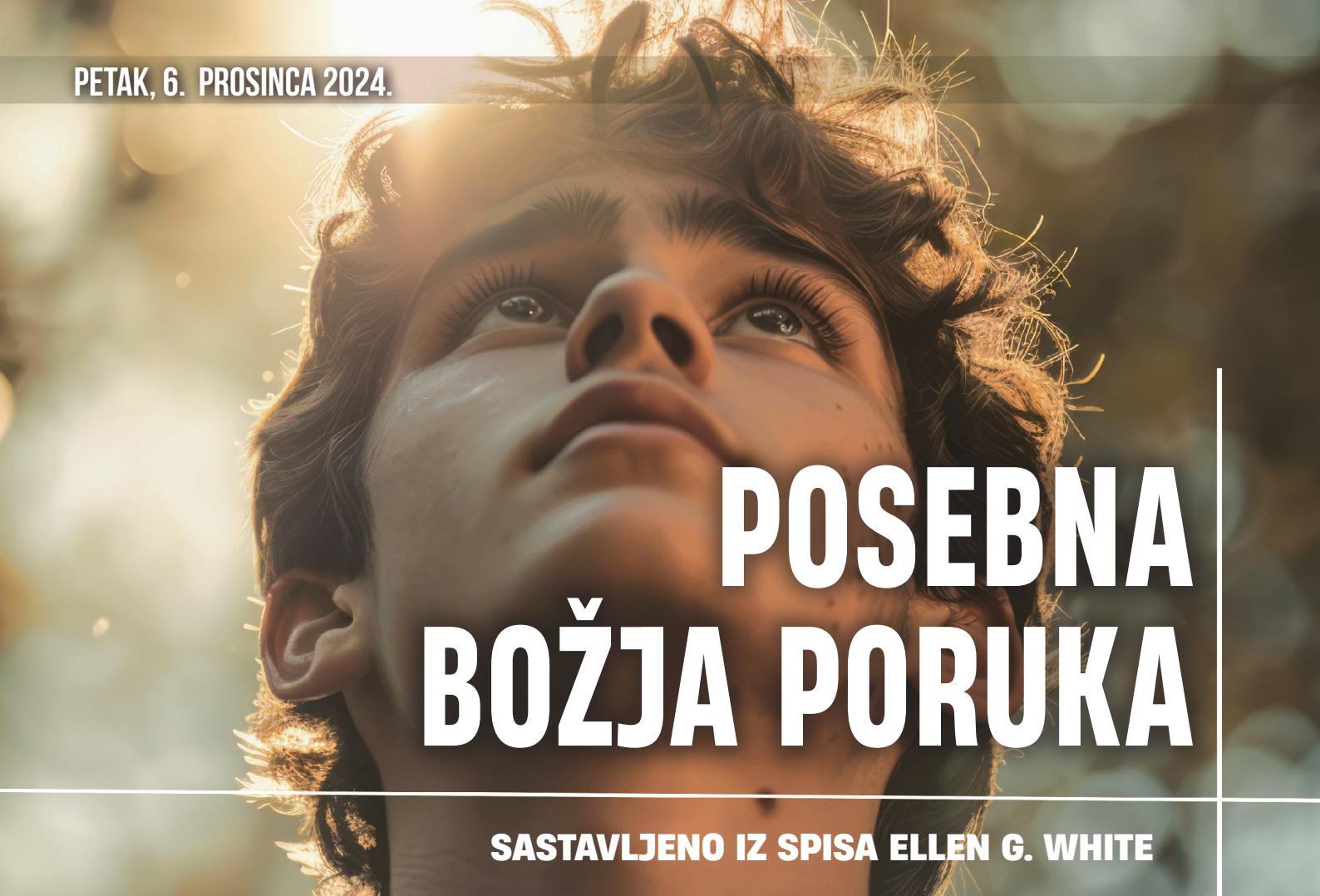
1. Pokajte se – sada
2. Obratite se – sada
3. Da vaši grijesi (a ne vaša imena) budu izbrisani.
4. Kada? U vrijeme istražnog suda prije Kristova povratka, kada će se u vrijeme okrijepe Duh Sveti u snazi kasne kiše izliti bez mjere.
5. Tada će Nebo poslati Isusa Krista. Zašto ne ranije? Isus će ostati na nebeskim sudovima sve dok svako načelo Njegovog moralnog zakona ne bude obnovljeno u ljudskim srcima – u svakome tko se preda Njegovoj volji prihvaćajući Ga svim srcem, u potpunosti.

"Isusa je nakon preobraženja proslavio Njegov Otac. Čujemo Ga kako govori: "Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu!" Tako je prije izdaje i raspeća bio osnažen za svoje posljedne strašno stradanje. Kad se udovi Kristova tijela približe posljednjem sukobu, "vremenu muke Jakovljeve", oni će uzrasti u Kristu i izobilno se koristiti Njegovim Duhom. Kad poruka trećeg anđela prijeđe u glasnu viku i kad velika sila i slava bude pratila završno djelo, vjerni Božji narod sudjelovat će u toj slavi. Kasna ih kiša oživljuje i jača da prođu kroz vrijeme nevolje. Njihova će lica sjati slavom tog svjetla koje prati trećeg anđela."¹

Je li vrijeme da Isus dođe? Da, svakako! Kako možemo biti spremni? Koraci u Djelima 3:19–21 su jasni. U Tjednu molitve duboko upijajmo ovu poruku za posljednje dane i marljivo je prihvatimo u svojim srcima!

Literatura:

¹ *Svjedočanstva, knj. 1, str. 353.*

POSEBNA BOŽJA PORUKA

SASTAVLJENO IZ SPISA ELLEN G. WHITE

PRIPREMA ZA KRISTOV DOLAZAK

"Draga braćo i sestre: Vjerujemo li cijelim srcem da će Krist uskoro doći i da sada imamo posljednju vijest milosti koju trebamo objaviti grešnom svijetu? Je li naš primjer takav kakav bi trebao biti? Pokazujemo li svojim životom i svetim razgovorima ljudima oko sebe da očekujemo slavni dolazak našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista koji će preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svojem slavnom tijelu? Bojim se da ovo ne vjerujemo i ne shvaćamo kako bismo trebali. Oni koji vjeruju u značajne istine koje isповijedamo trebaju djelovati u vjeri. Previše težimo za razonodom i stvarima koje zaokupljaju pozornost ovoga svijeta; puštamo da se um previše bavi odjećom, a jezik se prečesto upušta u lakomislene i isprazne razgovore koji naše isповijedanje pretvaraju u neistinu, jer naši razgovori nisu

usmjereni prema Nebu odakle postojano očekujemo Spasitelja.

Andeli bdiju nad nama i čuvaju nas; mi ih često žalostimo kad sudjelujemo u beznačajnim razgovorima, zadirkivanju i šalama, a i time što tonemo u stanje nemara i otupjelosti. Premda se s vremena na vrijeme trudimo pobijediti i u tome uspijevamo, ako ne ustrajemo u tome, već ponovno utonemo u isto stanje nemara i ravnodušnosti, nesposobni da svladavamo kušnje i suprotstavljamo se neprijatelju, mi ne odolijevamo kušnji naše vjere dragocjenije od zlata. Mi ne trpimo radi Krista i ne proslavljamo Ga u nevoljama.

Osjeća se veliki nedostatak kršćanske čvrstine i načelnog služenja Bogu. Mi ne smijemo ugadati sebi i svojim željama, već trebamo veličati i slaviti Boga i u svemu što činimo i kažemo trebamo imati na umu Njegovu slavu. Kad bismo dopustili da nam srca буду ispunjena sljedećim značajnim riječima i stalno ih držali na

umu, ne bismo tako lako pali u kušnji i manje bismo i promišljenije govorili: "Za naše grijeha probodoše Njega, za opačine naše Njega satriješe. Na Njega pade kazna — radi našeg mira, Njegove nas rane iscijeliše." "Ja vam kažem da će ljudi za svaku nekorisnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan." "Ti si Bog koji sve vidi."

Ne možemo razmišljati o ovim značajnim riječima i prisjećati se Isusova stradanja koja je podnio kako bi nama jadnim grešnicima moglo biti oprošteno i kako bi bili otkupljeni Njegovom dragocjenom krvlju, a da pritom ne osjetimo svetu suzdržanost i iskrenu želju da stradamo za Onoga koji je za nas toliko patio i trpio. Kad bismo se bavili tim stvarima, naše omiljeno "ja" sa svojim dostojanstvom ponizilo bi se i na njegovo bi mjesto došla djetinja jednostavnost koja može podnijeti ukor od drugih i koju ne bi bilo lako izazvati. Duh samovolje tada ne bi zavladao dušom."¹

Njihovo srce nije pokorenilošću i oni nisu umrli sebi, što pokazuju na različite načine. Istodobno pričaju kako su izloženi kušnjama. Ali glavni razlog njihovih kušnji je nepokorenje srca koje ih čini tako osjetljivima da se često vrijeđaju. Kad bi takvi shvatili što znači biti ponizan Kristov sljedbenik i pravi kršćanin, oni bi ozbiljno počeli raditi na sebi i to odmah. Prvo bi umrli sebi, zatim bi se neprekidno molili i obuzdali svaku strast srca. Odrecite se svoje samouvjerenosti i samodovoljnosti, braće, i slijedite krotki Uzor. Uvijek imajte na umu da je Isus vaš primjer i da morate ići Njegovim stopama. Gledajte na Isusa, začetnika i završitelja naše vjere, koji je umjesto određene Mu radošti podnio križ ne mareći za sramotu. On je od grešnika podnio protivljenje. On je radi naših grijeha bio krotko, zaklanojanje, bio je ranjen, satrt, bijen i ponižavan.”²

ŽIVJETI ISPOD NAŠIH PREDNOSTI

“Daleko smo od toga da budemo takvi ljudi kakve bi Bog želio imati, jer ne uzdižemo dušu i ne pročišćavamo karakter u skladu s prekrasnim otkrivanjem Božje istine i Njegovih nakana. “Pravednost uzvisuje narod, a grijeh je sramota svakom narodu” (Izreke 14:34). Grijeh je dezorganizator. Gdje god se to njeguje - u srcu pojedinca, u kućanstvu, u crkvi - postoji nered, svađa, nesuglasice, neprijateljstvo, zavist, ljubomora, jer neprijatelj čovjeka i Boga ima kontrolu nad umom. Zato, ako se istina voli, zagovara i donosi u život, takav će muškarac ili žena mrziti grijeh i bit će živi predstavnici Isusa Krista u svijetu.

Ljudi koji tvrde da vjeruju u istinu neće biti osuđeni zato što nisu imali svjetlo, već zato što su imali veliko svjetlo a nisu svoja srca podvrgli ispitu velikog Božjeg moralnog standarda pravednosti. Ljudi koji tvrde da vjeruju u istinu

moraju biti uzdignuti tako što će ju živjeti. Prava biblijska religija mora prožeti život, pročistiti i oplemeniti karakter, čineći ga sve više i više sličnim božanskom uzoru. Tada će se u domu uzdizati glasovi molitve, zahvaljivanja i slavljenja Boga. Andeli će služiti u kući i pratiti vjernika do molitvenog doma.

Neka crkve koje tvrde da vjeruju u istinu, koje zagovaraju Božji zakon, drže taj zakon i odstupe od svake nepravde. Neka se pojedinačno članovi crkve odupru iskušenjima da čine zlo i da se prepuste grijehu. Neka Crkva započne djelo čišćenja pred Bogom pokajanjem, poniznošću, dubokim ispitivanjem srca, jer se nalazimo u nesimboličnom danu pomirenja – svečanim trenucima prepunim posljedica za vječnost.

Neka oni koji naučavaju, istinu predstave onakvu kakva je u Isusu. Pod pokoravajućim, posvećujućim i pročišćujućim utjecajem Božje istine oni su kao čiste posude. Neka budu prožeti biblijskom religijom pa će i takav utjecaj od njih izići na svijet! Neka svaki pojedini član crkve bude čist, postojan, nepokolebljiv, uvijek obilujući Isusovom ljubavlju, pa će tada biti svjetlo svijetu. Neka ljudi koji stoje kao stražari i pastiri stada objavljaju svečanu istinu, oglašavaju upozorenja svim ljudima, narodima i jezicima. Neka budu živi zastupnici istine koju zagovaraju i časte Božji zakon strogim i svetim pridržavanjem njegovih zahtjeva, hodeći pred Gospodinom u čistoći, u svetosti, i sila će pratiti objavljivanje svjetla istine.”

OŽALOŠĆIVANJE DUHA BOŽJEG

“Bog nikada ne napušta ljudе ili pojedince dok oni ne napuste Njega. Vanjsko protivljenje neće uzrokovati da vjera Božjeg naroda, koji drži Njegove zapovijedi, postane nejasna. Zanemarivanje unošenja čistoće i istine u praksi ražalostit će Duha Božjeg i oslabiti ih

CIJENIMO NAŠU PRILIKU

“Kad pomislim koliko je učinjeno kako bismo ostali vjerni, moram uskliknuti: O kakvu je ljubav, kakvu čudesnu ljubav Sin Božji imao za nas grešnike! Zar da budemo toliko nerazumni i nemarni kad je za naše spasenje učinjeno sve što se moglo učiniti? Citavo je Nebo zainteresirano za nas. Trebali bismo biti živi i budni kako bismo veličali, slavili i obožavali Velikoga i Uzvišenoga. Naša bi srca trebala biti preplavljenia ljubavlju i zahvalnošću prema Onomu koji je bio toliko pun ljubavi i suošćanja prema nama. Mi Ga trebamo poštovati svojim životom i čistim i svetim razgovorima pokazati da smo rođeni odozgo, da ovaj svijet nije naš dom, već da smo ovdje putnici i tuđinci koji putuju u bolju zemlju.

Mnogi koji isповijedaju Kristovo ime i tvrde da očekuju Njegov skori dolazak ne znaju što znači trpjeti za Krista.

jer Bog nije među njima da bi ih blagoslovio. Duhovna pokvarenost donijet će Božje ukore na ovaj narod kao što je to nekada donijela i na Jeruzalem. O, neka se čuju molbeni glasovi, neka se čuje usrdna molitva, da oni koji drugima propovijedaju sami ne budu odbačeni. Braćo moja, ne znamo što je pred nama, i naša jedina sigurnost je u tome da slijedimo Svetlo svijeta. Bog će raditi s nama i za nas ako grijesi koji su navukli Njegov grijev na stari svijet, na Sodomu i Gomoru i na drevni Jeruzalem, ne postanu i naš zločin.

I najmanji prijestup Božjeg zakona donosi krvnju prekršitelju, a bez ozbiljnog pokajanja i odricanja od grijeha on će sigurno postati otpadnik. . . Očistimo kao narod, koliko je to moguće, tabor od moralne ljage i teških grijeha. Kada grijeh osvaja ljudi koji tvrde da uzdižu moralni standard pravednosti, kako možemo očekivati da će Bog okrenuti svoju moć u našu korist i spasiti nas kao narod koji je činio pravednost?...Ako se kao narod ne držimo u vjeri već samo perom i glasom zastupamo Božje zapovijedi, umjesto da svaku od njih vršimo, ne prekršivši svjesno ni jednu zapovijed, onda će nas snaći slabost i propast. To je djelo kojem se moramo posvetiti u svakoj našoj crkvi. Svaki čovjek mora biti istinski kršćanin."

NAPUŠTANJE GRIJEHA

„Odbacimo grijeh oholosti, nadvladajmo sva pretjerivanja u odijevanju, pokajmo se pred Bogom zbog bezobzirnog zakidanja i uskraćivanja novca koji je trebao pritjecati u Božju riznicu kako bi se održalo Njegovo djelo u novim misijskim poljima. Neka se djelo reformacije postavi pred ljudi i potakne ih na istinsko obraćenje. Neka naša djela, naše ponašanje budu u skladu s radom za ovo vrijeme, kako bismo mogli reći: "Slijedi me kao što ja slijedim Krista." Ponizimo svoje duše pred Bogom u pokornosti, postu i molitvi, pokajanjem i odbacivanjem grijeha.

Glas pravog čuvara sada se treba čuti duž cijele linije: "Dolazi jutro, a i noć" (Izajia 21:12). Truba mora dati određeni zvuk jer smo u velikom danu pripreme Gospodnje. . . Postoje mnoge doktrine u današnjem svijetu. Postoje mnoge religijske struje koje broje svoje tisuće i desetke tisuća, ali postoji samo jedna koja nosi natpis i pečat Boga. Postoji religija čovjeka i religija Boga. Moramo imati svoje duše prikovane za vječnu Stijenu. Sve u Božjem svijetu, i ljudi i doktrine i sama priroda, ispunjavaju Božju pouzdanu proročku riječ te ostvaruju Njegovo veliko, završno djelo u

povijesti ovoga svijeta.

Moramo biti spremni i čekati Božje naredbe. Narodi će se najdublje uzburkati. Podrška će biti uskraćena onima koji objavljaju jedino Božje mjerilo pravednosti, jedini siguran test karaktera. Svi koji se ne poklone dekretu državnih parlamenta i pokore nacionalnim zakonima za uzdizanje subote koju je ustanovio čovjek grijeha zanemarujući Božji sveti dan, osjetit će, ugnjetavačku moć ne samo papstva, nego i protestantskog svijeta, slike zvijeri.

Sotona će činiti svoja čuda kako bi obmanjivao a svoju vlast postaviti će kao vrhovnu. Može izgledati kao da će Crkva pasti, ali ona neće pasti, ona će opstatи a grešnici na Sionu bit će rešetani - kukolj odvojen od dragocjene pšenice. Ovo je teško iskušenje, ali se ipak mora dogoditi. Nitko osim onih koji su pobijedili krvlju Jagajčevom i riječju njihova svjedočanstva neće se naći s Vjernim i Istinitim, bez mrlje grijeha, bez prijevare u svojim ustima. Moramo se lišiti svoje samopravednosti i obući u Kristovu pravednost.³

Ukoliko pripadnici Božjeg naroda ne ulazu nikakve napore sa svoje strane, nego očekuju da osvježenje (kasna kiša) otkloni njihove nedostatke i zablude, da tada budu očišćeni

Ostatak koji čisti svoje duše poslušnošću
istini prikuplja snagu iz teškog procesa,
pokazujući ljepotu svetosti usred otpadništva
koje ga okružuje. Sve to, kaže On, "urezao sam na
dlanovima svojim" (Izajia 49:16)

od svake prljavštine tijela i duha i pripremljeni za glasni poklič trećeg anđela, pokazano mi je da će biti zatečeni kao nevjerni. To osvježenje ili silu Božju primit će samo oni koji se pripreme za to vršeći zadatok koji im je Bog odredio, to jest, čisteći se od svake prljavštine tijela i duha, i usavršavajući svetost u strahu Božjem.⁴

ODJEVENI U KRISTOVU PRAVEDNOST

Ostatak koji čisti svoje duše poslušnošću istini prikuplja snagu iz teškog procesa, pokazujući ljestvu svetosti usred otpadništva koje ga okružuje. Sve to, kaže On, "urezao sam na dlanovima svojim" (Izajia 49:16)... Želimo imati živo svjedočanstvo koje će se urezati u srce grešnika? Previše je propovijedanja, a premalo služenja. Želimo sveto pomazanje. Trebamo duh i žar istine. Mnogi su propovjednici napola paralizirani vlastitim manama karaktera. Potrebna im je Božju sila obraćenja.

Ono što je Bog tražio od Adama prije njegova pada bila je savršena poslušnost Njegovom zakonu. Bog sada zahtijeva ono što je tražio od Adama, savršenu poslušnost, pravednost bez mane, bez nedostataka u Njegovim očima. Neka nam Bog pomogne da Mu pružimo sve što Njegov zakon zahtijeva. To ne možemo učiniti bez snažne vjere koja unosi Kristovu pravednost u svakodnevnu praksu.

Draga braćo, Gospodin dolazi. Podignite svoje misli i glave, i radujte se. Mislimo da bi oni koji čuju radosnu vijest, koji tvrde da vole Isusa, trebali biti ispunjeni neizrecivom radošću i puninom slave. Ovo je dobra, radosna vijest koja bi trebala nanelektrizirati svaku dušu, vijest koja bi se trebala ponavljati u našim domovima i govoriti onima koje srećemo na ulici. Što bi moglo biti radosnije od ove vijesti! Prigovaranja i svađe

s vjernicima ili nevjernicima nisu posao koji nam je Bog povjerio.

Ako je Krist moj Spasitelj, moja žrtva, moje pomirenje, tada nikada neću propasti. Vjerujući u Njega, imam život zauvijek. Oh, nek svi koji vjeruju u istinu povjeruju u Isusa kao svog osobnog Spasitelja! Ne mislim na jeftinu vjeru bez djela, već na ozbiljnu, živu, stalnu, postojanu vjeru koja jede tijelo i piće krv Sina Božjega. Ne želim samo dobiti oproštenje za prijestup svetog Božjeg zakona, već želim biti uzdignut i doživjeti odsjaj Božjeg lica. Ne samo da uđem u nebo, nego da tamo budem primljen sa srdačnom dobrodošlicom.

SPASENJE – JEDINSTVO S KRISTOM

Jesmo li kao poseban, sveti narod toliko neosjetljivi na neizrecivu ljubav koju nam je očitovao Bog? Spasenje nije u tome da se krstimo, da nam ime stoji u crkvenim knjigama, da propovijedamo istinu. To je živa veza s Isusom Kristom, obnovljeno srce, Kristova djela u vjeri i rad u ljubavi, u strpljivosti, krotkosti i nadi. Svaka duša sjedinjena s Kristom bit će živi misionar svima oko sebe. Ona će se truditi za one blizu i one daleko. Neće imati interesa samo da izgradi jednu granu djela kojom predsjedava pa da tu njegova revnost prestane. Svi će sa zanimanjem raditi kako bi svaka grana bila jaka. Neće biti samoljublja, sebičnog interesa.

Može li se postaviti pitanje s ozbiljnim, zabrinutim srcem: "Gaji li se zavist, je li ljubomori dopušteno pronaći mjesto u mom srcu?" Ako je tako, Krista nema. "Volim li Božji zakon, je li ljubav Isusa Krista u mom srcu?" Ako ljubimo jedni druge kao što nas je Krist ljubio, tada se spremamo za nebo blaženog mira i odmora. Tu nema borbe za prvo mjesto, za nadmoć; svi će ljubiti bližnjega kao samoga

sebe. Oh, kad bi nam Bog otvorio razum i progovorio srcima naših crkava probudivši ponaosob sve članove...

Oni koji su opušteni u Sionu trebaju biti probuđeni. Velika je odgovornost onih koji nose istinu, a opet ne osjećaju breme ili teret za duše. Neka se muškarci i žene koji isповijedaju istinu probude, uzmu Kristov jaram i podignu Njegovo breme. Traže se oni koji neće imati samo službeni interes, već interes poput Krista, nesebičan—intenzivan žar koji neće posustati pred poteškoćama ili se ohladiti zbog mnoštva bezakonja...

Stojimo na samim granicama vječnog svijeta. Oni koji su kršćani samo po lijepom vremenu, neće biti traženi za ovaj rad. Sentimentalna i sladunjava religija nije potrebna za ovo vrijeme. U našu vjeru i u navještanje istine mora se unijeti snaga. Kažem vam, sotonski agenti rade takvom snagom kkvu do sada nismo doživjeli. Treba li zato svježa sila s neba prožeti Božji narod? Istina, posvećujuća u svom utjecaju, mora se isticati u narodu. Trebaju se upućivati usrdne molitve Bogu, kako nade našeg naroda ne bi bile utemeljene na pretpostavkama, već na vječnim stvarnostima. Moramo sami znati, prema dokazima Božje Riječi, jesmo li u vjeri, idemo li u nebo ili ne. Moralni standard karaktera je Božji zakon. Ispunjavamo li njegove zahtjeve? Ulažu li Gospodnji ljudi svoju imovinu, svoje vrijeme, svoje talente i sav svoj utjecaj u rad za ovo vrijeme? Probudimo se. "Ako ste, dakle, uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu" (Kološanima 3:1).⁵

Literatura:

1. Rani spisi, str. 111, 112.
2. Rani spisi, str. 113, 114.
3. Odabранe poruke, knj. 2, str. 377–380.
4. Svjedočanstva, knj. 1, str. 619.
5. Odabранe poruke, knj. 2, str. 380–382.

"BUDI STOGA REVAN I POKAJ SE"

DANIEL LEE - SAD

PRIRODA ISTINSKOG POKAJANJA

Prvo pitanje koje se mora riješiti je: što je istinsko pokajanje? Zatim, za što se uopće mogu pokajati ljudi koji već drže Božje zapovijesti, uključujući subotu i besprijeckorno moralno ponašanje? Vjera u Boga i pokajanje za grijeh kao njen plod, prirodni i automatski rezultati zajednice s Bogom. Otkrivenje Božje dobrote i pravednosti, koje je dobiveno samostalno kroz aktivnu povezanost s Njim, dovodi ljudе do pokajanja (Rimljanima 2:4). Ne postoji istinsko pokajanje izvan ovog zajedništva. Što više duša razgovara s Bogom,

to se više upoznaje s Njim, uvjerenje o grijehu postaje jače, a pokajanje postaje dublje i intenzivnije.

“Što budemo bliže prilazili Isusu i jasnije zamjećivali čistoću Njegova karaktera, to ćemo jasnije vidjeti strahovitu grešnost grijeha i manje osjećati da se imamo čime ponositi. Naša će duša stalno težiti za Bogom i ozbiljno, skrušeno priznavati grijeh i poniziti srce pred Njim. Svakim novim korakom našega kršćanskog života produbljivat će se naše pokajanje.”¹

Za Enoha je bilo rečeno da “što je veza s Bogom bila prisnija, to je osjećaj vlastite slabosti i nesavršenosti bio dublji.”²

Pokajanje se ne može umjetno

proizvesti. Ono nije mehanički izrađeno; ne može se generirati poput drugih hirova ljudskih emocija. Ono je jednostavno djelovanje Svetog Duha na strune ljudskog srca, rastapajući ga i pokoravajući ga svojom snažnom silom uvjerenja. Tada se javlja istinsko pokajanje. Žalost zbog grijeha i pokajanje prirodni su i automatski odgovori ljudi na djelo Svetog Duha, koji neprestano utiskuje u naše umove ljepotu Božjeg karaktera u Kristu Isusu. Kada vjernik neprestano gleda u Isusa i otvara Mu svoje srce kao prijatelju kroz sveto zajedništvo, napušta svu samopravednost i umišljenu dobrotu, dok se golotinja duše otkriva. Tada se njegova duša prirodno saginje u

pokajanju, ponizna i skrušena.

"Samo jedna zraka Božje slave, jedna iskra Kristove čistote, kada prodre u dušu, s bolnom jasnoćom otkriva svaku ružnu mrlju i ogoljava rugobu i poročnost ljudskog karaktera. Ona čini vidljivima neposvećene želje, nevjernost srca i nečistoću usana. Grešniku se njegovi vjerolomni pokušaji da Božji zakon proglaši nevažećim pokazuju u pravoj svjetlosti, a njegov duh je dirnut i potišten pod prodornim utjecajem Božjega Duha. On se gnuša samoga sebe gledajući čisti, neukaljani Kristov karakter."³

IZAIJINO POKAJANJE - UZOR ZA BOŽJU CRKVU POSLJEDNJEG VREMENA

Kad je prorok Izaija promatrao Božju slavu u hramu, pogodio ga je i preplavio osjećaj vlastite moralne slabosti i nesavršenosti karaktera.

Prorok očajnički vapaj bio je: "Jao meni, jer propadoh! Ta ja sam čovjek nečistih usana i usred puka nečistih usana ja prebivam; jer oči moje vidješe Kralja, Gospoda Nad Vojskama!" (Izaija 6:5). Prije ovog susreta s Bogom u svetištu, koji mu je promijenio život, bio je potaknut ukoriti grijehu drugih. Sljedećim oštrim riječima istaknuo je grijehu drugih: "Jao opakomu! Zlo će mu biti, jer će mu se dati plaća ruku njegovih." (Izaija 3:11).

"Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom; koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu; koji od gorkoga prave slatko, a od slatkog gorko! Jao onima koji su mudri u svojim očima i razumni sami pred sobom! Jao onima koji su jaki u ispijanju vina i junaci u miješanju žestokih pića" (Izaija 5:20-22). Iako je ovaj prorok bio potaknut da osudi prevladavajuću nepravdu oko sebe zbog svoje revnosti za Boga, u toj fazi svog duhovnog hoda nije nužno bio osvjedočen o vlastitoj grešnosti. Prorok je spoznao svoju vlastitu grešnost, koja je bila u suprotnosti s Božjoj slavom, tek nakon

sudbonosnog susreta s Bogom u hramu, kada mu se to duboko utisnulo u um i srce. Kao rezultat ovog nezaboravnog susreta, "Jao vama" pretvorilo se u "Jao meni".

"Izaija je razotkrivao i osuđivao grijehu drugih, ali sada vidjevši i sebe izloženog istoj osudi, on je okrivio i sebe. On je ranije bio zadovoljan hladnom i beživotnom ceremonijom koje se i sam pridržavao u slavljenju Boga, ali toga nije bio svjestan sve dok mu Gospod nije dao ovu viziju. Kako su mu neznatni izgledali njegova mudrost i talenti dok je promatrao svetu slavu i veličanstvenost svetinje! Kako je nedostojan izgledao sam u svojim očima! Kako nepodesan za svetu službu! Njegova predodžba o sebi mogla bi se izraziti riječima apostola Pavla: 'Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtnoga'?"⁴

Božja crkva ostatka danas, iako pod Božjom vrhovnom zaštitom, jednako je slijepa za svoje pravo duhovno stanje kao što je bio i prorok Izaija prije svog osobnog susreta s Bogom u hramu. Njezin uzvišeni status kao čuvara svetih istina i besprijeckorno držanje u njoj su, nažalost, stvorili pogrešno uvjerenje da se nalazi u boljem položaju nego što zapravo jeste. Njezina procjena vlastitog duhovnog stanja značajno se razlikuje od procjene Vjernog i Istinitog svjedoka, koji kaže,

"A ne znaš da si baš ti jadan i bijedan i siromašan i slijep i gol" (Otkrivenje 3:17). Istinski nesvesna svog pravog stanja, samouvjereno uzvikuje: "Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba!" (Otkrivenje 3:17).

Sve dok Božji narod ostaje u ovom trijumfalističkom samodopadljivom stavu, prevaren veličinom svoje pretpostavljene dobrote, Duh Sveti ih ne može osuditi za grijeh. Srca nisu slomljena u istinskom pokajanju i priznanju grijeha, i nema stvarnog zajedništva s Bogom ako se ovo pogubno stanje uma odlučno ne ukloni i ne napusti. Pismoznaci i farizeji koji su živjeli za vrijeme Isusa ponosili su se svojom samopravednošću. Poziv Ivana Krstitelja: "Pokajte se, jer približilo se kraljevstvo nebesko!" (Matej 3:2) nije imao nikakav utjecaj na njih. Ovaj poziv na pokajanje bio im je neukusan. Zaslijepjeni osjećajem naglašene duhovne nadmoći, zahvaljujući svojoj bliskosti s Abrahamom i brojnim reformama usmjerenim na djela, svojim krutim formalizmom, nisu osjećali nikakvu potrebu za Spasiteljem, ni za ponizno priznavanje svojih grijeha, a pogotovo ne za pokajanjem. Isus je ove samoobmanute učitelje religije nazvao "...objeljenim grobovima koji izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće" (Matej 23:27).

Oni su zamijenili vanjsku usklađenost s pravilima i propisima s pravednošću koja prirodno izvire iz srca. Nisu znali ništa o krotkosti i poniznosti srca koja se stječe samo u Kristovoj školi, a uči se samo kroz stalno zajedništvo s Njim.

Poziv koji se nalazi u poruci Laodicejskoj crkvi: "Budi, dakle, revan i pokaj se" (Otkrivenje 3:19) treba svatko u današnjoj crkvi shvatiti vrlo ozbiljno, iako je nepopularan. Mi živimo u vremenu Laodiceje, stoga je ovaj poziv na pokajanje sadašnja dužnost. Ne poslušati ovaj poziv rezultirat će kategoričkim izbacivanjem iz Kristovih usta, činom potpunog odbacivanja. Samoponiženje, samoodricanje i samopredanje, poput onoga koje je prorok Izajia doživio u hramu dok je gledao Božju slavu, bit će vidljivo u životima onih koji su odgovorili na poziv na pokajanje. Samo oni koji se, vjerom, susreću s Bogom u svetištu kao Izajia, imat će privilegiju spoznati Božju dobrotu koja će ih voditi do pokajanja (Rimljanima 2:4).

"Ova vizija dana Izajiji prikazuje stanje pripadnika naroda Božjeg u ovim posljednjim danima. Oni imaju prednost vjerom sagledati djelo koje se vrši u nebeskoj svetinji. 'I otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza Njegova u Hramu Njegovu'. Dok vjerom promatraju svetinju nad svetinjama i vide djelo koje Krist vrši u nebeskom svetištu, oni uviđaju da su ljudi nečistih usana – narod čija usta često izgovaraju prazne i beznačajne riječi, i čiji talenti nisu posvećeni i uporabljeni na slavu Bogu. Kad svoju slabost i nedostojnost usporede sa čistotom i svetošću uzvišenog karaktera Kristovog, oni mogu samo očajavati. Međutim, ako oni, kao što je to učinio Izajia u svoje vrijeme, prihvate utisak koji Gospod želi ostaviti na njihovo srce, i ako se u dubini svoje duše ponize pred Bogom, i za njih ima nade. Iznad prijestolja je duga obećanja, i ono što je bilo učinjeno za Izajiju,

bit će učinjeno i za njih. Bog će uslišati svaku molitvu koja dolazi iz skrušena i smjerna srca."⁵

DAN POMIRENJA KAO UZOR POKAJANJA

Izajina vizija Boga u hramu predstavlja iskustvo koje će Božji narod imati u posljednjim danima. Vjerom će imati prednost slijediti Isusa u svetinji nad svetinjama. Dok razgovaraju s Njim i razmišljaju o Njegovom završnom djelu u Svetištu, bit će vođeni da spoznaju Njegovu veliku ljubav u brisanju njihovih grijeha zauvijek iz sjećanja i iz nebeskih knjiga. Oni će jasnije razaznati opseg nečistoće svojih srca i izobličenosti svojih karaktera u izrazitom kontrastu s Kristovom čistoćom. Kao rezultat toga, njihovo će se pokajanje neizmјerno produbiti. Uzdisat će i plakati između trijema i oltara; morit će svoje duše i usrdno moliti za čistoću srca.

"Svi trebaju steći dublje saznanje o službi pomirenja koja se obavlja u nebeskoj svetinji. Kad se ova velika istina uvidi i shvati, svi oni koji je srcem prihvaćaju radit će u harmoniji s Kristom na pripremanju vjernika za opstanak u veliki dan Božji, i njihovi naporci bit će nagrađeni uspjehom. Proučavanjem, pobožnim razmišljanjem i molitvom, pripadnici Božjeg naroda uzdići će se iznad uobičajenih ovozemaljskih misli i osjećaja, usklađujući se s Kristom i Njegovim velikim djelom čišćenja nebeske svetinje od narodnih grijeha. Njihova vjera vodit će ih zajedno s Kristom u nebesku svetinju, i vjernici na zemlji pažljivo će preispitivati svoj život, uspoređujući svoj karakter sa velikim mjerilom pravde. **Oni će uvidjeti svoje vlastite mane.**"⁶

PUNI OPSEG LJUDSKE GREŠNOSTI TREBA BITI RAZOTKRIVEN I OKAJAN

Vjernik pokajnik nema predodžbu o razmjerima

grešnosti svog života. On nije u stanju sagledati ogromnu krivnju svojih prijestupa i grijeha. Stoga, bilo kojeg dana, njegovo pokajanje nikada nije dovoljno duboko. On ne zna za što da se kaje! Ne shvaća da je mnogo više dužan Božjem zakonu od onoga za što se svakodnevno kaje i ispovijeda. Nebeske knjige u svetištu sadrže mnogo više grijeha nego što on obično okaje i ispovijeda na dnevnoj bazi.

"Ispitat će se djelo svakog čovjeka i zabilježiti kao vjerno ili nevjerno. Pokraj svakog imena u nebeskim knjigama zapanjujućom je točnošću zapisana svaka loša riječ, svaki sebičan postupak, svaka neispunjena dužnost, svaki tajni grijeh i svako licemjerje. Andeo zapisničar zabilježio je sve zanemarene opomene i ukore koje nam je Nebo poslalo, uzalud potrošeno vrijeme, neiskorištene prilike i naš utjecaj na dobro ili na zlo, sa svim njegovim dalekosežnim posljadicama."⁷

Čak su i grijesi koji još nisu stvarno, otvoreno počinjeni zapisani u nebeskim knjigama, svjedočeći protiv ljudi na sudu.

"Božji zakon dopire do osjećaja i motiva, kao i do vanjskih djela. Otkriva tajne srca, baca svjetlo na stvari koje su prije bile zakopane u tami. Bog zna svaku misao, svaku namjeru, svaki plan, svaki motiv. **Nebeske knjige bilježe grijehu koji bi bili počinjeni da je postojala prilika.** Bog će svako djelo dovesti na sud, svaku tajnu."⁸

Realno govoreći, što je nečija grešnost više razotkrivena i iznesena na vidjelo, to će pokajanje biti dublje. Nažlost, razumijevanje vlastite grešnosti može biti jako iskrivljeno, pa čak i zamagljeno kao rezultat pozitivnih reformi uvedenih pri obraćenju. Pozitivne promjene u prehrani, odijevanju, naravi i držanju često navode ljudi na pogrešnu pomisao da su postali pravedniji i, kao rezultat toga, sve manje grešni. Ovo je oblik samozavaravanja i srž

laodicejskog mrtvila koji se očituje u stavu: "Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba." Nepotrebno je reći da je puno lakše upasti u ovu zamku nego što to mnogi ljudi shvaćaju. Ovo stanje, prisutno kod mnogih unutar crkve, često ostaje nepriznato i neprepoznato. Ovo objašnjava zašto je Isus uzviknuo o Laodiceji: "A ne znaš...". Sve u svemu, ovakav stav je vrijedan osude i uvelike utječe na dubinu osjećaja pokajanja.

DJELO DUBOKOG POKAJANJA KOJE ĆE PRETHODITI KONAČNOM POMIRENJU I OČIŠĆENJU

Bog će u posljednjim danima imati narod koji će biti usko povezan s Njegovim Sinom, vezano za Njegove završne službe u Svetinji nad svetinjama. Oni će biti dovedeni do toga da u potpunosti shvate opseg grešnosti svojih života, čak do točke očaja. Jasno će uočiti svoju grešnost u kontrastu s neusporedivom Kristovom privlačnošću. Duh Sveti će ih zatim voditi da odbace laodicejski način razmišljanja, toliko prisutan u današnjim crkvama, te da prođu kroz duhovnu katarzu obilježe-nu dubokim preispitivanjem duše i iskrenim pokajanjem. Ovo će iskustvo biti slično Izaijinom iskustvu kroz koje je prošao, osim što će biti mnogo intenzivnije i dugotrajnije. Ovo "mučenje duše" (Levitski zakonik 16:29; 23:27-32) je ono što priprema crkvu ostatka za konačno pomirenje i očišćenje." Zaharijina vizija o Jošui i anđelu primjenjuje se s posebnom snagom na iskustvo Božjeg naroda u završnim prizorima velikog dana pomirenja..."

"Kao što je Jošua molio pred anđelom, tako će i Crkva ostatka, slomljena srca i nepokolebljive vjere, moliti za oprost i oslobođenje preko Isusa, njihovog Zagovornika. Oni su **potpuno svjesni grješnosti svoga života**, vide svoju slabost i nedostojnost i nalazit će se na rubu očaja."⁹

U ovo je vrijeme potrebno

“Ova vizija dana Izaiji prikazuje stanje pripadnika naroda Božjeg u ovim posljednjim danima. Oni imaju prednost vjerom sagledati djelo koje se vrši u nebeskoj svetinji.”

djelo dubokog samoispitivanja i pokajanja. (Joel 2:13) Uobičajeno hladno pridržavanje crkvenih obreda i ceremonija neće biti dovoljno da se to postigne. Ni uobičajene propovijedi ispunjene mrtvom teorijom, slabašne, formalne molitve u crkvi i domu neće donijeti ovo iskustvo. Samo praktična religija, obilježena neprestanim traženjem Boga kroz svakodnevnu, živu zajednicu i postajanje nalik Njemu, imat će stvarnu vrijednost.

Budući da živimo u vrijeme stvarnog dana pomirenja, crkva više ne djeluje na uobičajen način. Kristov nalog ostatku crkve je da prođe kroz "mučenje duše". Isus se priprema za konačno pomirenje i uskoro će izdati zapovijed: "Skinite te prljave haljine i ... odjevam te u svečane haljine" (Zaharija 3:1-5). Uskoro, u skladu sa svojom završnom službom kao Veliki Svećenik u nebeskom Svetištu, Isus će očistiti svoj narod od svake nepravde i grijeha dajući mu svoju savršenu pravednost. Oni koji su navikli tugovati nad svojim duhovnim padom i oplakivati siromaštvo svoje duše, primiti će tu pravednost. Nasuprot tome, oni koji su bili nemarni i ravnodušni, bit će odstranjeni iz Njegovog naroda.

Hoćeš li biti među onima koji će primiti blagoslov Njegovog konačnog pomirenja i biti dio 144 000? Hoće li tvoje ime ostati zapisano u Janjetovoj knjizi života? Hoćeš li biti potpuno

i trajno očišćen od svake nepravde i biti spreman prebivati u društvu bezgrešnih anđela? Neka nas Gospod sve učini dostoјnjima. Stoga, budi revan i pokaj se.

"Dok Božji narod muči svoju dušu pred Njim moleći se da dobije čisto srce, izdaje se naredba: 'Skinite s njega te prljave haljine!' i izgovaraju se ohrabrujuće riječi: "Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!" (Zaharija 3:4) Čista haljina Kristove pravednosti stavlja se na prokušanu, iskušanu i vjernu Božju djecu. Prezreni je ostatak odjeven u slavnu odjeću da nikad više ne bude okaljan pokvarenosću ovoga svijeta. Njihova su imena ostala u Janjetovoj knjizi života, ubrojeni su među vjerne svih vjekova. Oni su se oduprli lukavstvima varalice; urlici Zmaja nisu ih naveli da odbace svoju vjernost. Sad su za svu vječnost sigurni od zamki kušača. Njihovi su grijesi preneseni na uzročnika grijeha. Kruna slave stavljenja je na njihove glave."¹⁰

Literatura:

1. Djela apostola, str. 561.
2. Patrijarsi i proroci, str. 85.
3. Put Kristu, str. 29.
4. Biblijski komentari, knj. 4, str. 1139.
5. Biblijski komentari, knj. 4, str. 1139.
6. Svjedočanstva, knj. 5, str. 575.
7. Velika borba, str. 482.
8. The Signs of the Times, 31. July, 1901.
9. Proroci i kraljevi, str. 588.
10. Proroci i kraljevi, str. 591.

NEDJELJA, 8. PROSINCA 2024.

OBRAĆENJE

ELIAS RIVERA - SAD

PREOBRAŽAJ

Priroda ima prekrasne ilustracije koje nas uče o Božjoj velikoj moći, kao i o Njegovom otkupiteljskom djelu u našim srcima. Životni ciklus leptira sastoji se od četiri faze, a to su: jaje, ličinka, kukuljica i odrasli leptir. Proces je kratak, traje oko mjesec dana. Leptiri polažu svoja jaja na donju stranu listova biljaka na kojima će se hraniti njihove ličinke. Kada se jaje izlegne, iz njega izlazi mala gusjenica. Gusjenice su, s druge strane, vrlo proždrijive; puno jedu i brzo rastu. Kada gusjenica dostigne zrelost, formira kukuljicu. Jednom kada uđe u kukuljicu, ličinka će proći kroz transformaciju poznatu kao metamorfoza i nakon nekoliko dana, iz ličinke će izaći prekrasan leptir.

Kukuljica prolazi kroz potpunu transformaciju. Ona postaje potpuno drugačije biće s posve novom i jedinstvenom prirodom. I to je ono što Bog namjerava za naš duhovni život u Kristu: „Zato ako je tko u Kristu, novi je stvor; staro prođe, gle, nasta novo sve“ (2.

Korinćanima 5:17). Božji plan je transformirati naše živote, obnoviti Božju sliku u nama i promijeniti naša srca. On izjavljuje: „I dat ću vam novo srce, i duh nov usadit ću u vas; i odstranit ću iz vašega tijela srce od kamenja, i dat ću vam srce od mesa. Duh svoj usadit ću u vas, i učiniti da hodite po mojim odredbama; i držat ćete moje uredbe i vršiti ih.“ (Ezekiel 36:26, 27).

Riječ „obraćenje“ znači transformirati, učiniti drugačijim, potpuno promijeniti u nešto drugo od onoga što je bilo. Primjer za to nalazi se u Ivanu 16:20, „ali će se žalost vaša prometnuti u radost“ ili u Otkrivenju 11:6, „... imaju vlast nad vodama, da ih pretvaraju u krv“.

Stoga, kada govorimo o obraćenju, govorimo o Božjem preobražavajućem djelu za čovjeka i u čovjeku, djelu koje donosi oprost i transformaciju, uzvišenom djelu koje opravdava i posvećuje vjernika. To je djelo u kojem je stari čovjek razapet i pokopan, dok se novi čovjek rađa za novi život.

KAKO OBRAĆENJE DJELUJE

Obraćenje je Božje djelo u čovjeku snagom Njegove ljubavi i Svetog Duha. Postoje radikalna obraćenja, kao što je bilo Savlovo, obraćenje koje je bilo vrlo snažno kada je čovjek iz Tarza imao osobni susret s Bogom na putu u Damask. Savlov život je bio promijenjen otkrivanjem Kristove slave. Ovaj susret odmah je promijenio njegov život do te mjere da je pogoden sljepoćom, ležeći na tlu izjavio: „Gospodine, što hoćeš da učinim?“ (Djela 9:6). On koji je išao prema Damasku s mračnim namjerama protiv Kristove crkve, povratio je vid tek nakon što je proveo tri dana u postu i molitvi, nakon čega je uslijedilo krštenje.

Obraćenje Savla, koji se također zove Pavao (što znači „mali“), bilo je djelo Božje milosti i preobražavajuće ljubavi Isusa Krista. Kao posljedica toga, žestoki progonitelj postao je progonjen zbog Isusa, te je propovijedao Njegovu poruku bez straha, suočavajući se s raznim teškoćama pa čak i

uputi neposredniji poziv, duša se radosno predaje Isusu. Mnogi ovo nazivaju iznenadnim obraćenjem, ali to je rezultat ustrajnih poziva Božjeg Duha, strpljivog dugotrajnog procesa.”¹

NE ODUPIRITE SE

“Kako ćemo se onda spasiti? ...Svjetlost koja svijetli s križa otkriva Božju ljubav. Njegova nas ljubav privlači k Njemu. Ako se ne odupremo ovom privlačenju, bit ćemo dovedeni do podnožja križa u pokajanju za grijehu koji su raspeli Spasitelja. Tada Božji Duh kroz vjeru stvara novi život u duši. Misli i želje postaju poslušne Kristovoj volji. Srce i um obnavljaju se prema obličju Onoga koji djeluje u nama kako bi sve pokorio sebi. Tada je Božji Zakon napisan u umu i srcu i mi s Kristom možemo reći: “Rado ću, Bože moj, vršit volju twoju. (Psalm 40:8).”²

OBRAĆENJE SVETIM DUHOM

“Premda nevidljivo, djelovanje vjetra vidi se i osjeća. Tako će se rad Duha na duši pokazati u svakom djelu onoga koji je osjetio njegovu spasonosnu silu. **Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grješne misli se odbacuju, zla djela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mjesto srdžbe, zavisti i svađe.** Radost zauzima mjesto žalosti i lice odsjaje nebeskom svjetlošću. Nitko ne vidi ruku koja podiže teret ili zamjećuje svjetlost koja silazi iz nebeskih dvorova. **Blagoslov dolazi onda kad se duša vjerom pokorava Bogu.** Tada sila nevidljiva za ljudsko oko stvara novo stvorenje po Božjem obličju.”³

ISTINSKO POKAJANJE

„Pokajte se dakle i obratite da vam se izbrišu grijesi, da bi od lica Gospodinova došla vremena okrjepe.“ (Djela 3:19)

“Bez istinskog pokajanja, ne može biti istinskog obraćenja. Mnogi su ovdje u zabludi,

i prečesto se cijelo njihovo iskustvo pokaže kao prijevara. To je razlog zašto mnogi koji se pridruže crkvi nikada nisu uistinu sjedinjeni s Kristom.”⁴

„Obratite se i odvratite se od svih svojih prijestupa, i bezakonje vam neće biti na propast“ (Ezekiel 18:30).

“U pokajanju je uključena žalost zbog grijeha i odvajanje od njega. Mi nećemo odbaciti grijeh ako ne uvidimo njegovu pokvarenost; sve dok se naše srce ne odrekne njega, neće biti никакve stvarne promjene u našem životu.”⁵

Međutim, kako bismo doživjeli ovakvo pokajanje, moramo razumjeti kako ono nastaje. „Dok grešnik postaje svjestan svog grijeha, istovremeno ga privlače Kristova ljubav i svetost, jer ga Isus privlači k sebi. Nitko ne može sam od sebe proizvesti pokajanje koje je potrebno za spasenje duše. Ne može se sam dovesti do pokajanja, baš kao što ne može sam doći do obraćenja. Pokajanje se rađa gledajući Kristovu ljubav, koji je dao svoj život da spasi grešnika.”⁶

PLODOVI OBRAĆENJA

Djelo obraćenja sa sobom donosi divne plodove: novi život, čisto i obnovljeno srce, ispravan duh i mnoge druge plodove koji su veličanstveni dokaz obraćenja. „Zato, ako je tko u Kristu, novi je stvor; staro prođe, gle, nastala novo sve!“ (2. Korinćanima 5:17).

• **Samarijanka**, nakon što je povjerovala u Isusa, odrekla se svog preljubničkog života i otišla u grad kako bi svjedočila o Isusu kao Spasitelju i Mesiji. (Ivan 4:28, 29.)

• **Čovjek opsjednut demonima**, koji je bio nag kada je oslobođen, sada je viđen odjeven i pri zdravoj pameti; njegova golotinja je nestala nakon obraćenja. (Luka 8:35.)

• **Petar**, nepismeni ribar, nakon obraćenja postao je vjerni pastir evanđelja, učen čovjek i glasnik kraljevstva svjetla. (Matej 4:19.)

• **Zakej**, carinik, kojeg su

smrću. Postoje i druge vrste obraćenja, kao što je primjer Nikodema. Nikodemu su trebale tri godine nakon razgovora s Isusom (vidi Ivan 3) da bi javno obznanio svoju vjeru u Isusa i potpuno se predao raspetom Spasitelju.

SVE DUGUJEMO BOGU

“Vjetar se čuje u granama drveća, izazivajući šuštanje lišća drveća; ali ipak nevidljiv je i nitko ne zna otkuda dolazi i kuda ide. Tako je i s radom Svetoga Duha u srcu. Novorođenje se ne može bolje objasniti no što se može objasniti kretanje vjetra. **Netko možda ne može točno odrediti vrijeme i mjesto ili utvrditi sve okolnosti svog obraćenja, ali to nije dokaz da je on neobraćen.** Silom koja je isto tako nevidljiva kao i vjetar, Krist neprekidno radi na srcu. **Malo-pomalo, možda nesvjesno za onoga koji ih prima, nastaju dojmovi koji privlače dušu Kristu.** Oni se mogu primiti razmišljanjem o Njemu, čitanjem Svetog pisma ili slušanjem riječi živog propovjednika. A onda odjednom, kada Duh

optuživali da je izdajica i neprijatelj naroda, nakon svog obraćenja dao je polovicu svoje imovine siromasima i odlučio nadoknaditi štetu onima koje je prevario. (Luka 19:8, 9.)

• **Marija**, koju su opsjedali sedam demona zbog njenog nemoralnog života, nakon izbavljenja i obraćenja donijela je Isusu dragocjeni dar kao izraz svoje ljubavi i zahvalnosti. (Marko 14:3.)

Obraćenje će uzrokovati procvat Kristove izvrsnosti u našim životima; bit će tu misionarski duh, pokornost Božjoj volji, vjernost i sveta radost. Sve što je plemenito i lijepo obilovat će u životu onoga koji se obratio Gospodinu.

"Kristov duh je misionarski duh. Prvi poticaj obnovljenog srca je dovesti i druge k Spasitelju."⁷

"Svaki pravi učenik rađa se u Božje kraljevstvo kao misionar. Onaj koji piće vode, postaje izvorom života. Primatelj postaje davatelj."⁸

LAŽNO OBRAĆENJE

U današnje vrijeme postalo je moderno javno izražavati svoju religioznost. Međutim, nisu svi koji se izjašnjavaju kao religiozni doista kršćani; mnogi koji se nazivaju kršćanima ne poštuju načela Božjeg zakona i žive po starom čovjeku, zadovoljavajući tijelo. U samoobmani vjeruju da su se obratili, dok u stvarnosti to nisu. Mnogi izjavljuju: "Bože, zahvalujem ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili kao i taj carinik. Postim dvaput tjedno, dajem desetinu od svega što steknem." (Luka 18:11, 12). Profesija neće imati nikakvu vrijednost ako srce nije promijenjeno.

Razlog lažnih obraćenja nije nedostatak znanja ili prilika, već nedostatak potpunog predanja, neuspjeh da se srce potpuno otvori Isusu i dopusti da Njegova milost djeluje u životu.

Glavni primjer za to je Juda Iskariotski, čija je ozloglašenost dobro poznata.

"Ali Juda nije došao do potpunog predanja Kristu.

Nije se odrekao svjetovnog častoljublja ili ljubavi prema novcu. Iako je prihvatio ulogu Kristovog sluge, nije dopustio da ga preobrazi Božanska sila."⁹

Kada si spreman potpuno se odvojiti od svojih grješnih puteva, postat ćeš jedno s Kristom, a biti jedno s Njim znači ući na put života i u područje mira.

S obzirom na to da smo u Tjednu molitve, iskoristimo ovu priliku da preispitamo svoja srca i vidimo postoji li ikakav put bezakonja koji slijedimo—jesu li nam osjećaji podijeljeni, imamo li idole koji zauzimaju prijestolje našeg srca. Budimo sigurni, steknimo iskustva u kojima je Isus Kralj i to jedini Kralj koji zauzima prijestolje naših srca. (Izaja 33:22.) "Vrati nas k sebi, Gospodine, i mi ćemo se vratiti; obnovi naše dane kao nekada" (Tužaljke 5:21).

DOŠLO JE VRIJEME

Vrijeme je da, poput Jakova, uklonimo idole iz svojih srca i zauvijek ih zakopamo (Postanak 35:2–4). Vrijeme je da se nanovo rodimo riječju Božjom i snagom Njegova Duha (1. Petrova 1:23). Vrijeme je da budemo slobodni sa slobodom kojom nas je Krist oslobođio. Vrijeme je da napustimo podijeljenost srca i, Božjom čudesnom milošću, budemo preobraženi u muškarce, žene i mlade po Njegovom srcu (Djela 13:22). Vrijeme je da kažemo 'da' Isusu. Ako se danas predaš Isusu, On će učiniti čudo koje možda nedostaje u tvom životu. Njegova je namjera čvrsta: "I dat ću im novo srce i stavit ću novi duh u njih; i uklonit ću kamenio srce iz njihovog tijela i dat ću im srce od mesa, da hode po mojim zakonima i drže moje uredbe i čine ih. I bit će mi narod, a ja ću im biti Bog" (Ezekiel 11:19, 20)

ISTINSKO, NE POVRŠNO OBRAĆENJE

Obraćenje mora biti stvarno, a ne površno. Unutarnje srce mora biti promijenjeno, a ne samo vanjski život; srž vjere mora nadilaziti ritualno ili

ceremonijalno. U Isusovo vrijeme, Židovi i vjerski vođe pokazivali su veliku pobožnost, ali je Isus njihove živote proglašio praznim i nemoralnim (Matej 23:27, 28). Potrebne su promjene koje idu dalje od vanjskih, iako one također imaju svoje mjesto; "duhovno srce"—tj. um—mora se obnoviti, a to će donijeti novi život.

Židovski narod u Kristovo vrijeme oslanjao se na žrtve i rituale umjesto na Onoga na koga su ti rituali upućivali. I kao da to nije bilo dovoljno, zamijenili su izgubljenu Božju prisutnost brojnim zahtjevima ljudskog izuma—čak su otišli toliko daleko da su mjerili svoju svetost mnoštvom ceremonija, dok su im srca ostala nepromijenjena, puna ponosa i licemjerja.

Nisu potrebne vanjske promjene ili poboljšanja, već potpuna i cjelovita transformacija života. Krzno arktičke lisice je smeđe boje, ali zimi njeni krvnici postaje bijelo poput snijega. Tada se čini da je lisica drugačije biće, ali zapravo je jedina stvar koja se promijenila njezino krvnico, promjena koja joj omogućava kamuflažu tijekom zime. Iako se njen vanjski izgled privremeno mijenja, njena narav ostaje ista; ona i dalje ostaje odvažna, vrebajuća, ubojita lisica.

"Izvor u srcu mora biti očišćen, kako bi i potok postao čist. Onaj koji pokušava dosegnuti Nebo svojim vlastitim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji posjeduje samo legalističku religiju, oblije pobožnosti. Kršćanski život nije preinacavanje ili poboljšavanje staroga, već preobražaj naravi. To znači umiranje svome "ja" i grijehu i potpuno novi život. Ova se promjena može provesti samo uspješnim djelovanjem Svetoga Duha."¹⁰

"UMIREM SVAKI DAN"

Naše hodanje s Bogom mora biti svakodnevno; svakog dana trebamo Njegovu obnavljajuću

milost u našim srcima kako bi se naša stara grešna priroda — "stari čovjek" — potpuno uništila. Primijećeno je da, dok je stari čovjek zakopan u vodama krštenja, taj nesretnik također zna dobro plivati. Otuda odlučne Pavlove riječi: "Svaki dan umirem" (1. Korinćanima 15:31).

"Potrebna je stalna budnost, svakodnevno ponovno obraćenje, kako bi se naše individualne crte karaktera potpuno posvetile Bogu. Sve naše snage trebaju biti pročišćene od otpada grijeha i osposobljene za službu."¹¹

"Pavlova posvećenost bila je stalni sukob sa samim sobom. 'Umirem svaki dan,' rekao je. Svakog dana njegova volja i želje sukobljavale su se s dužnošću i Božjom voljom. No umjesto da slijedi svoje sklonosti, vršio je volju Božju, koliko god da je ona bila neugodna i mučna za njegovu prirodu. Ako želimo napredovati prema cilju našeg visokog poziva u Kristu Isusu, moramo pokazati kako smo lišeni svake sebičnosti i ispunjeni zlatnim uljem milosti."¹²

TAJNA JE OTKRIVENA

Daniel u Babilonu je opisan kao besprijekoran čovjek: "Tada predstojnici i satrapi stadoše tražiti povod kako bi našli nešto protiv Daniela, nešto u vezi s kraljevstvom. **I ne mogoše naći nikakva povoda ni pogreške, jer on bijaše vjeran i nikakva propusta ni pogreške ne nađe se na njemu**" (Daniel 6:4).

Gdje se krije tajna života tako vjernog čovjeka? Kralj Darije nam otkriva Danielovu tajnu; on je u dva navrata prepoznao da je Danielova tajna u njegovoj stalnoj zajednici s Bogom. Daniel je vodio život vjere i svakodnevne molitve, uživajući u bliskoj zajednici s Bogom svaki dan. Nadahnuti zapis kaže: "**Daniele, slugo Boga živoga, je li te Bog tvoj, kojemu ti postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?**" "Tada se kralj silno obradova

zbog njega i zapovjedi da Daniela izvade iz jame. Tako Daniel bi izvađen iz jame i nikakve ozljede ne nađe se na njemu, jer se pouzdao u Boga svojega." (Daniel 6:20, 23).

Iskreno obraćenje svakodnevno nas dovodi u zajednicu s Bogom. Bit će iskušenja s kojima ćemo se susresti i snažna struja koja će nas vući od Boga u naše prijašnje stanju ravnodušnosti i grešnog zaborava na Boga.¹³

"Ja sam trs, vi mладице. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda. Jer bez mene ne možete činiti ništa." (Ivan 15:5).

OSOBNO OBRAĆENJE

Svatko od nas se treba pobrinuti za svoje osobno posvećenje, osobno obraćenje. Svi mi trebamo steći živo iskustvo; Krist mora biti uzdignut na prijestolju našeg srca, a Njegov Duh treba upravljati našim emocijama. Roditelji trebaju otkupljujući milost Božju kroz osobno iskustvo s Kristom, baš kao i djeca. Svaki pojedinac mora biti ucijspljen u pravi trs kako bi donosio plodove kojima će naš nebeski Otac biti počašćen. "U ovome se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo ploda; tako ćete biti moji učenici." (Ivan 15:8).

"Bog s nama postupa kroz svoju providnost. Od vječnosti nas je izabrao da budemo Njegova poslušna djeca. Dao je svoga Sina da umre za nas, kako bismo mogli biti posvećeni kroz poslušnost istini, očišćeni od svake sitničavosti vlastitog "ja". Sada On od nas traži osobni rad, osobno predanje."¹⁴

"U Božji grad neće ući ništa što oskvrnuje. Oni koji jednom budu stanovali u njemu, moraju već ovdje biti čistoga srca. U onome tko uči od Isusa sve vise će jačati odbojnost prema nepromišljenom ponašanju, nedoličnim riječima i nepristojnim mislima. Kad Krist obitava u srcu, misli i ponašanje bit će čisti i oplemenjeni."¹⁵

ZAKLJUČAK

Henok je hodao s Bogom 300 godina nakon rođenja svoga sina Metuzalema, i više od 300 godina svaki dan Henok je pozivao Boga da hoda s njim, sve dok jednog dana Bog nije došao i rekao mu: „Henok, pozivao si me da hodam s tobom svih ovih 300 godina, pa sam te danas došao pozvati da hodaš sa mnom,” i poveo ga je u nebo. „A Henok je hodio s Bogom; i nestade ga, jer ga uze Bog.“ (Postanak 5:24). Henok se nije samo molio, već je i vjerno ispunjavao svoje dužnosti prema Bogu i svojim bližnjima; Henok je počeo voljeti ono što je Bog volio i mrziti ono što je Bog mrzio; živio je vjerom u poslušnosti, ugađajući Bogu u svemu što je činio.

„Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti, i ne nađe se jer ga je prenio Bog. Jer prije nego što bijaše prenesen, primi svjedočanstvo da je ugodio Bogu.“ (Hebrejima 11:5).

„Al' i sada — riječ je Gospodnja — vratite se k meni svim srcem svojim, i postom i plaćom i jadikovkom.“ (Joel 2:12). Odvojite danas dovoljno vremena da razmislite o svojim putovima i vidite jeste li u pravom odnosu s Isusom.

- Želite li danas predati svoje srcu Isusu kako biste se promijenili?
- A vi koji ste se već predali Isusu, želite li obnoviti svoje predanje Isusu kako bi vaše srce postalo sve ljepše poput Kristovog?
- Želite li se sada moliti da predate svoje srce Isusu?

Pomolimo se zajedno.

Literatura:

1. Želja vjekova, str. 172.
2. Želja vjekova, str. 175, 176.
3. Želja vjekova, str. 173.
4. The Spirit of Prophecy, knj. 4, str. 298
5. Put Kristu, str. 23.
6. The Review and Herald, 3. studenog, 1901.
7. Velika borba, str. 70
8. Želja vjekova, str. 195.
9. Želja vjekova, str. 717.
10. Želja vjekova, str. 172.
11. This Day With God, str. 307.
12. The Youth's Instructor, 24. kolovoza, 1899.
13. This Day With God, str. 277.
14. The Youth's Instructor, 24. kolovoza 1899.
15. Misli s Gore blagoslova, str. 24, 25.

BRISANJE GRIJEHA

JETHRO M. SITHOLE – JUŽNA AFRIKA

“A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem i grijeha se tvojih ne spominjem.” (Izajja 43:25). Izbrisati, znači potpuno ukloniti tako da nema traga, ukloniti iz postojanja i sjećanja. Božje jamstvo koje nam je preneseno preko proroka Izajje znači da će “Svima koji su se istinski pokajali za grijeh i vjerom se pozvali na Isusovu krv kao na svoju žrtvu pomirnicu, bit će pored imena u nebeskim knjigama napisano: oprošteno. Budući da su postali dionicima Kristove pravednosti, a ustanovljeno je da im je karakter sukladan Božjem Zakonu, njihovi će grijesi biti izbrisani a oni sami proglašeni dostojnima vječnog života.”¹ Razmotrimo stoga detaljno zašto je brisanje grijeha neophodno.

NEPOSLUH I MRLJA GRIJEHA

Nakon što je čovjek prekršio Božji zakon u Edenu, “vijenac slave, koji je Bog dao svetom Adamu da ga pokriva umjesto odjeće, nestao je nakon njegova prijestupa. Svjetlost Božje

slave nije mogla pokrivati nepokornost i grijeh. Umjesto zdravlja i obilja blagoslova, siromaštvo, bolest i svaka vrsta patnje postali su sodbina Adamovih potomaka.”² Tragično, čovjek je predao velike privilegije u zamjenu za mrlje grijeha.

“Sotona je uspio oboriti čovjeka i od tada se trudi da u čovjeku izbriše Božju sliku i da u ljudsko srce ureže svoj lik.”³

“Prije nego što se na svijetu pojavio grijeh, Adam je mogao osobno razgovarati sa svojim Stvoriteljem. No kad se čovjek svojim prijestupom odvojio od Boga, uskraćena mu je ta uzvišena prednost. Ipak, planom spasenja otvoren je put kojim stanovnici Zemlje ponovno mogu biti u vezi s Nebom.”⁴

BOŽJA NEVJEROJATNA LJUBAV PREMA ČOVJEČANSTVU

Smrt Adama i Eve zbog neposlušnosti bila je sigurna. Da nije bilo plana spasenja, umrli

bi odmah nakon što su pojeli zabranjeno voće.

“A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.” (Rimljanima 5:8). Dubina Božje ljubavi izražena u riječima, “Bog je tako ljubio svijet” (Ivan 3:16), može se bolje razumjeti kroz nevjerojatno otkrivenje da je Jaganjac Božji bio “žrtvovan od postanja svijeta.” (Otkrivenje 13:8).

Potaknut ljubavlju koja je postojala i prije našeg stvaranja, Bog je dao obećanje neprijateljstva protiv zloga (pogledajte Postanak 3:15). “Dok [je to obećanje] proreklo rat između čovjeka i Sotone, objavio je da će moći velikog protivnika konačno biti slomljena.”⁵

“Nitko osim Krista nije mogao otkupiti palog čovjeka od prokletstva Zakona i vratiti ga u sklad s Nebom.”⁶ Božja nevjerojatna ljubav očitovala se kroz plan spasenja kako bi se obnovio Njegov prvobitni plan za ljudski rod. Gospodin je ustanovio žrtvene službe kako bi vizualno otkrio svoj plan spasenja.

SVETIŠTE

"Izraz 'svetište', kako se koristi u Bibliji, odnosi se, prvo, na šator koji je izgradio Mojsije, kao uzorak nebeskih stvari; i, drugo, na 'pravi šator' na nebu, na koji je ukazivalo zemaljsko svetište."⁸

Dok su bili na putovanju za Kanaan, Bog je preko Mojsija naredio Izraelu da mu načini svetište; da On boravi među njima. (Izlazak 25:8). "Bog je Mojsiju dok je bio na gori pokazao nebesku Svetinju i naredio mu da sve načini točno prema pokazanom uzoru."⁹

Zemaljsko svetište ili šator sastanka bilo je sastavljeno od dvorišta, Svetinje i Svetinje nad svetinjama i predstavljalo je prorečeno Kristovo djelo od njegova rođenja do brisanja grijeha.

1. **Dvorište** (Izlazak 27:9–18), područje oko šatora u kojem su klali žrtve, prikazuje zemlju gdje je Isusu velikoj neobičnoj žrtvi bilo određeno da umre za naše grijeha (Ivan 12:32, 33).¹⁰ Jedinstveni ulaz u dvorište u koji bi grješnik unio svoju žrtvu za grijeh, podsjeća nas na vjeru u Krista kao jedini pristup našem zavjetnom odnosu s Bogom (Ivan 10:7, 9). **Oltar za žrtve paljenice** (Izlazak 27:1–8) pokraj koje je prolivena krv žrtve i stavljena pepeo žrtve paljenice (Levitski zakonik 6:10; Ponovljeni zakon 12:27), nagovijestio je izljevanje dragocjene Isusove krvi, koja će ukloniti prokletstvo grijeha s ove zemlje i utrti put njezinom pročišćenju vatrom (Malahija 4:1,3).¹¹ Krv žrtve također je poučavala da samo Isusovom krvlju možemo hrabro ući u Božju prisutnost unutar svetišta (Hebrejima 10:19, 20). **Umivaonik s vodom** (Izlazak 30:17–21) između ulaza u dvorište i šatora u kojem su svećenici trebali oprati ruke i noge prije ulaska u šator, prikladna je ilustracija istine o duhovnom čišćenju potrebnom za ulazak u Božju prisutnost, čemu je i Nikodem bio poučen. Ova istina se također ilustrira i krštenjem. (Ivan 3:5).¹²

2. **Šator sastanka** bio je podijeljen na dva dijela, Svetinju i Svetinju nad svetinjama (Hebrejima 9:1, 2).

A. **U Svetinji** se nalazio sljedeći simboličan namještaj:

Kruhovi za prinos (Izlazak 25:23–30) koji su svoje ispunjenje dočekali u Isusu, kruhu života (Ivan 6:48, 33, 51).¹³ **Svićećnjak** (Izlazak 25:31–40) je predstavljao crkvu (Otkrivenje 1:12, 20) koja treba nositi svjetiljku riječi (Psalam 119:105) dok je ulje unutar svake svjetiljke simboliziralo djelovanje Duha Svetoga na zemlji (Zaharija 4:1–6,10 ; Otkrivenje 5:6). **Žrtvenik za paljenje tamjana** (Izlazak 30:1–7) predstavlja Isusov neprestani mirisni zagovor pomiješan s našim molitvama (Hebrejima 7:25; Otkrivenje 8:3, 4).

B. **Svetinja nad svetinjama** (Hebrejima 9:3–5) sadržavala je sljedeći simbolički namještaj i stvari: **Kovaćeg zavjeta** (Izlazak 25:10–22), simbol božanske prisutnosti Gospodina.¹⁴ U kovčegu su bile dvije kamene ploče s deset zapovijedi ispisanih Božjim prstom (Ponovljeni zakon 10:4, 5). One su bile i ostale izraz Božjeg nepromjenjivog karaktera.¹⁵ **Pomirilište** (Izlazak 25:17–21) koje je pokrivalo prekršeni zakon, bilo je mjesto gdje se očitovala vidljiva Božja prisutnost (Izlazak 25:32; 30:6). Ovo je predstavljalo jedinstvo milosrđa i pravde u planu otkupljenja i bilo je prikidan simbol prijestolja velikog Boga, koji proglašava svoje ime kao "milosrdan i milostiv, spor na gnjev i obilan dobrotom i istinom" (Izlazak 34:5–7).¹⁶

Posuda s manom (Hebrejima 9:4) bila je podsjetnik na Božju brigu kad je svoj narod u pustinji zasuo kruhom s neba kako bi održao njihove živote (Izlazak 16:32, 33). U svojoj brizi za nas, Bog nam je danas dao obilje dragocjenih zraka svjetlosti po pitanju hrane, koje će se pokazati kao blagoslov svima koji ih skupljaju.¹⁷ Dok dijelimo ovo svjetlo, vrata će se otvoriti za propovijedanje evanđelja. Dakle, poruka zdravlja treba biti desna ruka vijesti trećeg anđela.¹⁸ **Aronov štap** koji je pupao (Hebrejima 9:4) bio je podsjetnik na poštivanje sustava reda i vodstva koje je Bog uspostavio za svoju crkvu.¹⁹

Zemaljsko Svetište i njegove tipične službe Bog je privremeno ustanovio kako bi poučio Izrael i nas o žrtvenom sustavu,

SIMBOLI I SPOMENICI KRISTOVA POMIRENJA

Pomirenje je izmirenje Boga s čovječanstvom kroz Kristovu žrtvenu smrt. Nakon što je objavio plan spasenja Adamu i Evi, Bog je zamijenio odjeću svjetla koju su izgubili i pregače od smokvinog lišća kožnim ogrtačima, simbolizirajući haljinu Kristove pravednosti i odjeću spasenja. Za izradu te odjeće moralu se prinijeti žrtva, jer "bez proljevanja krvi nema oprosta" (Hebrejima 9:22), predviđivši tako Kristovu žrtvu na križu.

Od oltara koji je sagradio Abraham u zemlji Moriji kako bi prinio Izaka kao žrtvu, do hrama koji je sagradio Salomon na brdu Moriji radi Božje prisutnosti i krvi žrtvovanih životinja kroz stoljeća, očiti su simboli i spomenici koji objavljaju djelotvornost Kristove krvi u brisanju čovjekovih grijeha (Postanak 22:2; 2. Dnevnika 3:1). "Ispravno razumijevanje službe u nebeskom Svetištu temelj je naše vjere."⁷

savršenom i potpunom planu spasenja i Kristovoj službi u nebeskom Svetištu. **Kristova smrt na križu izbrisala je žrtvene uredbe zemaljskog svetišta** i stoga one danas više nemaju nikakvog značaja (Kološanima 2:14; Hebrejima 9:8–14).

SVEĆENSTVO

Postoje značajne razlike između Isusovog svećenstva i zemaljskog svećenstva. Bog je izabrao Levijevo pleme da služi u svećeničkoj službi zemaljskog šatora (Brojevi 1:50; Izlazak 28:1; Levitski zakonik 21:17–23). Ali Isus nije mogao biti veliki svećenik na zemlji, jer "poznato je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na svećenike." (Hebrejima 7:14). Veliki svećenik je izabran iz svog naroda (Hebrejima 5:1). Kako bi Isus postao veliki svećenik čovječanstva na nebu, On "nije preuzeo narav anđela; već je uzeo na sebe potomstvo Abrahamovo" (Hebrejima 2:16). Za razliku od levitskog svećenstva, Isusovo svećenstvo po Melkisedekovu redu nema početka ni kraja (Hebrejima 7:3). Dva su događaja obilježila prijelaz iz zemaljskog u nebesko svećenstvo. Kad je Krist bio pribijen na križ, "**raskidanje hramskog zastora**" pokazalo je da se židovske žrtve i uredbe više neće primati."²⁰ "Razderavši svoje haljine, (Kaifa) sam je sebi oduzeo karakter predstavnika. Bog ga više nije prihvaćao kao svećenika koji može obavljati službu."²¹

SVAKODNEVNE ŽRTVE

Svakodnevne žrtvene službe obavljale su se u dvorištu i u svetištu kako bi se ukazalo na Mesijinu žrtvu na križu. Od grešnika se tražilo da doneše mlađu besprijeckornu životinju (janje) kao žrtvu za grijeh. Janje (Izlazak 12:21) je predstavljalo Isusa Jaganjca Božjeg koji odnosi grijehu svijeta (Ivan 1:29; 1. Korinćanima 5:7). Grešnik je položio ruke na glavu životinje dok je

ispovijedao svoje grijehu i osobno ubio životinju. Svećenik je uzeo krv, poškropio njome robove žrtvenika, a ostatak je izlio na dno žrtvenika ili je poškropio kadioni žrtvenik pred zavjesom u Svetinji ili je pojeo dio prinosa prije ulaska u Svetinju. Cijela je služba označavala prijenos grijeha s grešnika na svetište (Hebrejima 9:6; Levitski zakonik 4:3, 7, 22, 23; 6:10; 10:17, 18).

"Dok su svećenici svakog jutra i večeri ulazili u Svetinju u vrijeme prinošenja tamjana, dnevna je žrtva bila spremna za prinošenje na žrtveniku u dvorištu... vjernici su se udruživali u tihoj molitvi licima okrenuti prema Svetinji. Tako su se njihove molitve dizale s tamjanom dok je žrtva pomirenja zorno prikazivala vjeru u zasluge obećanog Spasitelja."²²

"Grijesi Izraela su tako unošeni u svetište, Svetinja je postajala nečista te je bila potrebna posebna služba za uklanjanje grijeha. Bog je zapovjedio da se izvrši pomirenje za svako sveto odjeljenje, kao i za žrtvenik i: "Tako će ga očistiti od nečistoća Izraelaca i posvetiti."²³

DAN POMIRENJA

Dan pomirenja (Jom Kipur) je 10. dan 7. mjeseca Tišrej (između rujna i listopada) i ostaje najsvetiji dan u židovskom kalendaru (Levitski zakonik 23:27).

"Jednom godišnje, na veliki Dan pomirenja, svećenik je ulazio u Svetinju nad svetnjama da očisti Svetište. Tim se činom završavao godišnji ciklus službe (Hebrejima 9:7)."²⁴

"Svaki je čovjek trebao ispitivati svoju dušu dok se obavljalo djelo pomirenja. Odlagao se svaki posao, i cijela je izraelska zajednica provela dan u svečanoj poniznosti pred Bogom, u molitvi, postu i ispitivanju srca'... Ova služba je obavljana samo po "slici i sjeni nebeskih stvarnosti" (Hebrejima 8:5)."²⁵

KRISTOVA SLUŽBA U SVETINJI

Nakon uzašašća na nebo, Krist je započeo je svoje djelovanje kao naš Veliki svećenik.

"Osamnaest stoljeća ta se služba obavljala u prvome odjeljenju Svetišta. Kristova krv, kojom je molio za vjernike koji se kaju, osiguravala im je Očev oprost i omogućavala da ih Otac prihvati, ali su njihovi grijesi još uvijek ostajali zapisani u nebeskim knjigama"²⁶

ISTRAŽNI SUD

"Kao što je simbolično čišćenje zemaljskog Svetišta bilo obavljano uklanjanjem grijeha kojima je bila onečišćena, tako se i čišćenje nebeskog Svetišta u današnje vrijeme treba obaviti uklanjanjem, odnosno brisanjem grijeha koji su u njemu zapisani. No prije toga mora se obaviti ispitivanje nebeskih knjiga kako bi se moglo odlučiti tko je, pokajanjem od grijeha i vjerom u Isusa, stekao pravo na Njegovu žrtvu pomirenja. Očišćenje Svetišta uključuje stoga istražni postupak i suđenje. To se djelo mora izvršiti prije nego što Krist dođe izbaviti svoj narod."²⁷

"Tako će se i u veliki dan konačnog pomirenja i istražnog suda ispitivati jedino slučajevi onih koji priznaju da su Božji narod. Suđenje bezbožnicima zasebno je djelo i ono će se obaviti kasnije."²⁸

"U vrijeme određeno za sud – po završetku 2300 dana, dakle, 1844. godine – počelo je istraživanje i brisanje grijeha. Svi koji su ikada priznali Kristovo ime moraju proći istražni postupak. I živi i oni koji su umrli bit će suđeni prema onome što je "napisano u knjigama, po djelima svojima."²⁹

"Knjige na nebu, u kojima se bilježe imena i djela ljudi, trebaju odrediti odluke suda..."

"Knjiga života sadrži imena svih koji su ikada stupili u službu Božju. . . [Luka 10:20, Filipljanim 4:3; Daniel 12:1; Otkrivenje 21:27.]

"U Knjizi za spomen, koja je napisana pred Bogom, nalaze se zapisana dobra djela 'onih

koji su se bojali Gospodina i koji su mislili na Njegovo ime' (Malahija 3:16; Nehemija 13:14). . . Svako djelo pravednosti je ovjekovjećeno.

"Postoji također i zapis o ljudskim grijesima."³⁰ Svako zlo djelo, svaka izgovorena prazna riječ bit će suđena (Propovjednik 12:14; Matej 12:36, 37; 1. Korinćanima 4:5; Izajia 65:6, 7).

"Grijesi za koje se nismo pokajali i koje nismo napustili, neće biti oprošteni i izbrisani iz knjige, nego će na dan Božjega suda svjedočiti protiv grješnika... Grijeh se može zatajiti, poreći i sakriti pred ocem, majkom, ženom, djecom i prijateljima. Možda nitko osim grješnika ni ne sluti krivnju, ali pred nebeskim je bićima sve otkriveno... Bog ima točan izvještaj o svakoj nepravdi i o svakom nepoštenom djelu."³¹

"Ispitat će se djelo svakog čovjeka i zabilježiti kao vjerno ili nevjerno. Pokraj svakog imena u nebeskim knjigama zapanjujućom je točnošću zapisana svaka loša riječ, svaki sebičan postupak, svaka neispunjena dužnost, svaki tajni grijeh i svako licemjerje."³²

"Svečane li pomisli! Dan za danom odlazi zauvijek u vječnosti, puneći izvještajima nebeske knjige...Naši postupci, naše riječi, pa čak i naše najskrivenije pobude...Iako smo ih mi možda i zaboravili, oni će svjedočiti za nas i opravdati nas ili će svjedočiti protiv nas i osuditi nas."³³

KRIST NAŠ ZAGOVORNIK U SVETINJI NAD SVETINJAMA

"Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista, Pravednika." (1. Ivanova 2:1). Pogledajte također Hebrejima 9:24.

"Kad se na sudu otvore knjige s izvještajima, pred Bogom će se ispitati život svih koji su vjerovali u Isusa. Naš Zagovornik počet će najprije s onima koji su prvi živjeli na Zemlji, zatim će ići dalje s naraštaja na naraštaj te na kraju završiti sa živima. Svako će ime biti spomenuto i slučaj

svakoga pojedinca pomno ispitati. Neka će imena biti prihvaćena, a neka odbačena. **Nađu li se u knjigama nečiji grijesi koji nisu ni priznati ni oprošteni, imena tih osoba bit će izbrisana iz knjige života,** a izvještaj o njihovim dobrim djelima izbrisat će se iz knjige spomenice...

"Svi koji su se iskreno pokajali od grijeha i vjerom se pozvali na Kristovu krv kao na svoju žrtvu pomirnicu, dobit će oprost i to će biti zapisano pokraj njihovih imena u nebeskim knjigama. Budući da su postali dionici Kristove pravednosti i **da su im karakteri u skladu s Božjim Zakonom, njihovi će grijesi biti izbrisani** i bit će proglašeni dostojnima vječnog života." Otkrivenje 3:5; Matej 10:32,33." [Izajia 43:25;]³⁴

NAŠA SVEČANA ODGOVORNOST

Naše ispravno razumijevanje rada istražnog suda zahtijeva od nas da poduzmemo odlučnu akciju za naše spasenje.

"Na isti način svi koji žele da njihova imena ostanu zapisana u knjizi života, moraju sada - u ovo malo preostalih dana vremena milosti - poniziti svoje duše pred Bogom u iskrenom žaljenju zbog učinjenih grijeha i istinskom pokajanju. Moramo duboko i vjerno ispitati svoja srca. Trebamo odbaciti lakomislenost i ispraznost koje nalazimo kod mnogih koji tvrde da su kršćani."³⁵

Sa strahom i trepetom trebamo raditi na vlastitom spasenju. (Filipljanim 2:12.) "Kada završi istražni sud, sudbina sviju bit će odlučena za život ili za smrt. Vrijeme milosti isteći će kratko vrijeme prije Gospodnjeg dolaska na nebeskim oblacima. Gledajući unaprijed na to vrijeme, Krist objavljuje: "Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišćuje; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje! Pazi! Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću da svakome platim prema njegovu djelu."³⁶

ZAKLJUČAK

"Pravednici i bezbožnici još uvijek će živjeti na Zemlji u svome smrtnom tijelu. Ljudi će saditi i graditi, jesti i piti, nesvesni da je u nebeskom Svetištu izrečena neopoziva odluka... Tiho i neprimjetno, kao lopov u ponoć, doći će sudbonosan čas koji će odlučiti sudbinu svakoga čovjeka i grješnim ljudima zauvijek oduzeti ponuđenu milost.

"Dakle: bdijte... da ne bi došao iznenada i našao vas gdje spavate." Marko 13:35,36. **Opasno je stanje onih koji se, umorni od bdjenja, okreću privlačnostima svijeta.** Dok je poslovan čovjek zaokupljen trkom za dobitkom, dok ljubitelj zabava ide za uživanjem, dok se kći mode kiti – Sudac cijelog svijeta izreći će presudu: "Bio si vagnut na mjerilu i nađen si prelagan."³⁷

Sve dok Bog ne uništi tvorca grijeha, Božji narod se ne bi trebao smatrati slobodnim od tereta grijeha. **Sada je vrijeme da se ponizimo, duboko istražimo svoja srca i usrdno se molimo za brisanje naših grijeha umjesto da se izbrišu naša imena iz knjige života.** Amen.

Literatura:

1. Maranatha, str. 93.
2. Odabранe poruke, knj. 1, str. 270.
3. God's Amazing Grace, str. 161.
4. Velika borba, str. c. 2.
5. The Faith I Live By, str. 75.
6. Patrijarsi i proroci, str. 63.
7. Evangelizam, str. 221.
8. The Faith I Live By, str. 202.
9. Patrijarsi i proroci, str. 343.
10. Haskell, S.N., The Cross and Its Shadow, str. 176,
11. Isto, str. 129, 130.
12. Isto, str. 179.
13. Isto, str. 56.
14. Svjedočanstva, knj. 4, str. 157.
15. Reflecting Christ, str. 46.
16. God's Amazing Grace, str. 69.
17. Counsels on Diet and Foods, str. 269.
18. Counsels on Health, str. 219.
19. Patrijarsi i proroci, str. 397, 403.
20. Rani spisi, str. 259, 260.
21. Želja vjekova, str. 709.
22. Patrijarsi i proroci, str. 353.
23. Isto, str. 355.
24. Isto
25. Isto.
26. Velika borba, str. 421.
27. Isto
28. Isto, str. 480.
29. Isto, str. 486.
30. Isto, str. 480, 481.
31. Isto, str. 486.
32. Isto, str. 482.
33. Isto, str. 486, 487.
34. Isto, str. 483.
35. Isto, str. 490.
36. Isto
37. Isto, str. 491.

VRIJEME OSVJEŽENJA

A. C. SAS - AUSTRALIJA

Sveto pismo nas jasno uči da "Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme i svaki posao pod nebom svoje vrijeme" (Propovjednik 3:1). Tako postoji i vrijeme kad će se ispuniti obećanje o "osvježenju".

Riječ "osvježenje" korištena je na Istoku u odnosu na kišu koja je padala na tlo prije žetve pšenice. Bila je poznata i kao "kasna kiša". "Na Istoku rana kiša pada u vrijeme sjetve. To je nužno da bi sjeme moglo proklijati. Pod utjecajem plodonosnih pljuskova niče nježna klica. Kasna kiša koja pada u vrijeme dozrijevanja, potpomaže nalijevanje i sazrijevanje zrna pripremajući ga za žetu. Gospod se služi ovom slikom procesa u prirodi kako bi prikazao djelo Svetoga Duha."¹

U Starom zavjetu, prorok Zaharija spominje ne samo padanje kasne kiše, već i potrebu da Božji narod moli i traži njezino izljevanje u odgovarajuće vrijeme.

"Ištite od Gospoda kiše u vrijeme kasnoga dažda. Gospod

stvara munje i daje njima kišu jaku, trave u polju za svakog" (Zaharija 10:1).

U Novom zavjetu apostol Petar također govori o "osvježenju", kada je uputio svoju propovijed mnoštvu koje se okupilo na dan Pedesetnice. U to vrijeme bili su blagoslovljeni velikom silom s neba. Duh Sveti je bio obilno izliven na njih. To iskustvo koje su doživjeli zvalo se "rana kiša".

"Kao što je u izljevanju Svetoga Duha na početku propovijedanja evanđelja bila dana "rana kiša" da potakne nicanje dragocjenog sjemena, tako će na završetku biti dana "kasna kiša" kako bi se mogla obaviti žetva."²

Kad je apostol Petar govorio o "vremenima osvježenja", jasno je dao do znanja da se moraju poduzeti neki vrlo važni koraci prije ispunjenja tog događaja, kao što je navedeno u čitanjima ovog Molitvenog tjedna, usredotočenih na biblijski redak: "Pokajte se dakle i obratite da vam se izbrišu grijesi, da bi od lica

Gospodinova došla vremena okrjepe te da pošalje Onoga koji vam je već unaprijed naviješten – Isusa Krista. (Djela 3:19.20).

Ovdje imamo pet važnih točaka:

- a) Pokajanje
- b) Obraćenje
- c) Brisanje naših grijeha
- d) Priprema za kasnu kišu
- e) Isusov dolazak

POKAJANJE

Iskreno pokajanje će navesti osobu da prizna svoj grijeh i ispovjedi ga. "Primjeri pravog pokajanja i poniznosti, zapisani u Božjoj Riječi, otkrivaju nam spremnost na priznanje bez izgovaranja za grijeh ili pokušaja samoopravdavanja. Pavao nije pokušavao zaštiti sebe; on slika svoj grijeh najtamnjim bojama, ne trudeći se umanjiti svoju krivicu."³ Apostol Ivan piše: „Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. Ako priznajemo grijehu svoje, On je vjeran i pravedan da nam otpusti grijehu i očisti nas od svake nepravde“ (1. Ivanova

1:8.9). Ovo je divno obećanje: ako priznamo svoje grijehu, oprošteno nam je i očišćeni smo.

OBRAĆENJE

Nakon što se pokajemo i priznamo svoje grijehu, pozvani smo na obraćenje. Obraćenje je potpuni zaokret za 180° u našim životima, u suprotnom smjeru. Gospodin nas poziva da se okrenemo od svijeta k Njemu, dragovoljno, a ne prisilom:

„Zato i sada, govori Gospodin, obratite se i vi k meni svim srcem svojim, i postom, i plačem, i žalovanjem; I razderite svoja srca, a ne haljine svoje. Vratite se dakle Gospodu, Bogu svojemu, jer milostiv je on i milosrdan, spor na gnjev, a bogat milosrđem; ta on se ražali nad zlom“ (Joel 2:12.13).

“Vidjet će se promjena u karakteru, običajima, stremljenjima.”⁴

Ovo nije samo mali napredak u našem duhovnom životu, već potpuna promjena.

“Nema nikakvog dokaza da je pokajanje iskreno, ako ne dovede do potpune promjene. Ako grešnik obnovi svoj zavjet, vradi ono što je oteo, prizna svoje grijehu, i počne ljubiti Boga i svoje bližnje, može biti siguran da je prešao iz smrti u život.”⁵

BRISANJE NAŠIH GRIJEHA

Kao što smo već razumjeli tijekom ovog Molitvenog tjedna, samo priznati i ostavljeni grijesi mogu biti izbrisani ili poništeni u knjizi života. Brisanje grijeha mora se dogoditi prije nego što primimo "osvježenje" - "kasnu kišu".

“Veliko djelo evanđelja ne smije se završiti manjim očitovanjem Božje sile nego što je to bilo na početku propovijedanja. Proročanstva koja su se ispunila u izlijevanju "rane kiše", na početku propovijedanja evanđelja, ponovno će se ispuniti u "kasnoj kiši", po završetku propovijedanja evanđelja. To su "vremena utjehe" koja je apostol Petar očekivao kada je rekao: "Dakle, obratite se i povratite se da vam se izbrišu grijesi (na istražnom sudu), tako da od Gospodnje prisutnosti mognu doći vremena utjehe i da On pošalje predodređenoga vam Mesiju, Isusa.”⁶

PRIPREMA ZA KASNU KIŠU

Kad je pala rana kiša na dan Pedesetnice, većina učenika bila je okupljena na jednom mjestu, u gornjoj sobi. Što su tamo radili deset dana? Biblija nam govori:

“Svi su oni jednodušno bili u molitvi i prošnji sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s njegovom braćom” (Djela 1:14).

“Ovi dani pripreme bili su dani dubokog ispitivanja srca. Učenici su osjećali duhovnu potrebu pa su molili Gospodina za posvećenje koje bi ih sposobilo za djelo spašavanja duša. Nisu tražili

blagoslov samo za sebe. Osjećali su teret spašavanja duša.”⁷

Ovo se ispunilo u Djelima 2:1-4.

“Obećanje Svetog Duha nije ograničeno ni na jednu dob ni rasu. Krist je objavio da će božanski utjecaj Njegovog Duha biti s Njegovim sljedbenicima do kraja. Branitelj od Pedesetnice do današnjeg dana pomaže svakome tko se potpuno pokori Gospodinu i posveti Njegovoj službi.”⁸

Unatoč činjenici da nam je Sveti Duh danas dat u određenoj mjeri, da nas pouči i uputi u svu istinu, obećana kasna kiša je potrebna za dovršenje Božjeg djela, za završetak naviještanja vječnog evanđelje. I ovo obećanje će biti ispunjeno:

“I dogodit će se poslije da će izliti svoj duh na svako tijelo; i vaši će sinovi i vaše kćeri proricati, vaši će starci sanjati snove, vaši će mladići imati viđenja; i na sluge i sluškinje u one dane izlit će duh svoj” (Joel 2:28, 29).

Kada čitamo riječ “poslije” u knjizi o Joelu, shvaćamo da u posljednjim danima mora biti izvršeno djelo prije nego što nam Duh Sveti bude dan u najvećoj mjeri. U prethodnim stihovima Joela 2, prorok jasno daje do znanja posao koji se mora obaviti prije kasne kiše:

“Okupite narod, posvetite zajednicu, sazovite starješine, sakupite djecu i one koji sisaju: neka izađe mladoženja iz svoje sobe i nevjesta iz svoje sobe. Neka svećenici, službenici Gospodnji, plaču između trijema i oltara i neka govore: Poštedi narod svoj, Gospodine, i ne daj baštine svoje na sramotu, da pogani njima vladaju: zašto bi rekli među ljudima, Gdje je njihov Bog? Tada će Jahve revnovati za svoju zemlju i sažalijevat će svoj narod” (Joel 2:16-18).

Nitko neće primiti “osvježenje” ili “kasnu kišu” ako njegovi grijesi

nisu izbrisani ili poništeni. Ipak, tužno je reći da mnogi očekuju da će primiti taj veliki blagoslov u svom grješnom stanju, bez pokajanja i obraćenja, očekujući da će u vrijeme kasne kiše biti preoblikovani. Slučajevi takvih su beznadni, kao što čitamo u sljedećim izjavama:

“Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme “osvježenja” i “kasne kiše” osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoј prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti kako bi mogli ostati živi pred svetim Bogom... Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u “osvježenju” dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo.”⁹

“Oni koji odgađaju pripremu za Božji dan ne mogu je postići u vrijeme nevolje ili u bilo koje kasnije vrijeme. Slučaj svih takvih je beznadan.”¹⁰

“Iz dana u dan trebamo tražiti prosvjetljenje Božjeg Duha, kako bi on mogao izvršiti ozbiljno djelo na duši i karakteru. Oh, koliko je vremena potrošeno obraćajući pažnju na beznačajne stvari. Pokajte se i obratite se da vaši grijesi budu izbrisani kada dođu vremena okrjepe i osvježenja od lica Gospodjega.”¹¹

“Danas trebaš očistiti svoju posudu da bude spremna za nebesku rosu, spremna za pljuskove kasne kiše; jer doći će kasna kiša i blagoslov će Božji ispuniti svaku dušu koja je očišćena od svake nečistoće. Naš je posao danas predati svoje duše Kristu, kako bismo mogli biti spremni za vrijeme osvježenja kroz prisutnost Gospodnju – spremni za krštenje Duhom Svetim.”¹²

KASNA KIŠA ĆE SE IZLITI

“Prije konačnog izlijevanja Božjih kazni na svijet u Gospodnjem će narodu doći do takvog oživljavanja prvobitne pobožnosti kakvo se nije vidjelo od vremena apostola. Bog će izliti svoj Duh i silu na svoju djecu.”¹³

Kako se članovi Kristova tijela budu približavali periodu njihovog posljednjeg sukoba, ‘vremenu Jakovljeve nevolje’, oni će rasti u Kristu ispunjeni Njegovim Duhom. Dok se treća poruka bude dizala u glasan poklik, i dok velika sila i slava budu pratili završno djelo, vjerni će Božji narod sudjelovati u toj slavi. Kasna kiša je ta koja ih oživljava i jača da prođu kroz vrijeme nevolje. Njihova će lica zasjati slavom one svjetlosti koja prati trećeg anđela.”¹⁴

„Radujte se dakle, sinovi Siona, i radujte se u Gospodinu, Bogu svome: jer On vam je dao ranu kišu u pravoj mjeri, i on će učiniti da vam padne kiša, kiša rana, i kiša kasna na vrijeme.” (Joel 2:23).

„I dogodit će se u posljednje dane, govori Bog, izlit ću od svoga Duha na svako tijelo; i vaši će sinovi i vaše kćeri proricati, i vaši će mladići imati viđenja, i vaši će starci sanjati snove. I na svoje služe i na svoje sluškinje izlit ću u one dane Duha svoga; i oni će prorokovati” (Djela 2:17.18).

“Na početku vremena nevolje, bili smo ispunjeni Duhom Svetim dok smo išli naprijed i potpunije naviještali subotu.”¹⁵

“Spomenuti početak vremena nevolje ne odnosi se na vrijeme kad će početi izlijevanje zala, već na kratko razdoblje prije njihova izlijevanja, dok je Krist još u Svetištu. U to vrijeme, kad se djelo spašavanja približi kraju, na Zemlju će naići nevolje i narodi će se rasrditi, ali će biti zadržani kako ne bi spriječili djelo trećeg anđela. U to će se vrijeme spustiti “kasna kiša”, ili osvježenje od

Gospodnjeg lica, da bi osnažila glasnu viku trećeg anđela i pripremila svete da se održe u vrijeme izlijevanja sedam posljednjih zala.”¹⁶

“Božji narod izvršio je svoje djelo. Primili su “kasnu kišu”, “osvježenje od Gospodnjeg lica”, i spremni su za čas iskušenja koji stoji pred njima. Anđeli na Nebu užurbano lete. Jedan anđeo, na povratku sa Zemlje, obznanjuje da je njegovo djelo završeno; svijet je prošao konačan ispit i svi koji su dokazali da su odani božanskim propisima primili su “pečat Boga živoga”. Isus tada prestaje za svojim zagovorom u nebeskoj svetinji.”¹⁷

ZAJEDNIČKO ISKUSTVO

Dok proučavamo Svetu pismo koje sadrži prekrasna Božja obećanja o darivanju Duha Svetoga u punini, trebali bismo razumjeti da je u vrijeme rane kiše sila Duha Svetoga kolektivno dana onima koji su “svi bili jednodušno na jednom mjestu.” U vrijeme kasne kiše iskustvo Božjeg naroda trebalo bi biti istovjetno. Biblijski stih u Zahariji kaže:

“Tražite od Gospodina kišu u vrijeme kasne kiše; tako će Jahve načiniti svijetle oblake i dati im kišu” (Zaharija 10:1).

Mnogo smo puta čitali ovaj biblijski stih i stavili snažan naglasak na riječi: “Zamolite Gospodina za kišu u vrijeme kasne kiše,” i zaboravili posljednji dio stiha koji kaže da će Gospodin dati kišu “svakoj travki u polju.” Ove posljednje riječi pokazuju da će svatko tko je u polju (crkva), koja u to vrijeme mora biti pročišćena crkva, primiti kasnu kišu. Oni koji su zanemarili pripremu za blagoslov kasne kiše neće se naći među njima. Oni će biti eliminirani iz ostatka Božjeg naroda snažnim potresom. Riječ nadahnuća vrlo jasno govori:

“Bog rešeta svoj narod. On hoće imati čistu i svetu Zajednicu. Mi ne možemo čitati srca drugih ljudi, ali Gospod je

predvio sredstva i načine da svoju Zajednicu održi čistom.”¹⁸

“Neki su bili izrešetani i ostavljeni pokraj puta.

Nemarni i ravnodušni, koji se nisu pridružili onima koji su pobjedu i spasenje cijenili toliko da za nju ustrajno mole i vase, nisu je izvojevali pa su ostali u tami, a njihovo mjesto odmah su popunili drugi koji su prihvatali istinu i ušli u bojne redove. Zli anđeli i dalje su se tiskali oko njih, ali ih nisu mogli nadvladati.”¹⁹

DOLAZAK ISUSA

„Jer milost Božja koja donosi spasenje ukazala se svim ljudima, učeći nas da, zanijekavši bezbožnost i svjetovne požude, trebamo živjeti trijezno, pravedno i pobožno, u ovom sadašnjem svijetu; očekujući tu blaženu nadu i slavni pojavak velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista” (Titu 2:11–13). „Kad se Kristov karakter bude savršeno ogledao u pripadnicima Njegovog naroda, On će doći po svoje. Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje dolazak našega Gospodina, nego i da ga ubrza.”²⁰

„I tada će se pokazati znak Sina Čovječjega na nebu: i tada će proplakati sva plemena zemaljska i vidjet će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. I poslat će svoje anđele s velikim zvukom trube, i sabrat će Njegove izabranike s četiri vjetra, s jednog kraja neba na drugi” (Matej 24:30, 31).

“Kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njim, tada će sjesti na prijestolje slave svoje: i pred njim će se sabrati svi narodi, i on će ih rastaviti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od jaraca i postavit će ovce s desne strane, a jarce s lijeve. Tada će kralj reći onima s desne strane: ‘Dođite, blagoslovjeni Oca mojega, primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno vam od postanka svijeta’” (Matej 25:31–34).

ZAKLJUČAK

Dok čitamo o iskustvu ranih učenika na početku kršćanskog razdoblja kada su primili ranu kišu, možemo vidjeti da su oni koji su bili u gornjoj sobi kolektivno primili krštenje Duhom Svetim. Ostali članovi crkve primili su ga naknadno, pojedinačno.

Može li se tako dogoditi i u naše vrijeme? O kasnoj kiši se govori, a mi smo za nju molili vrlo često, kao o događaju koji će se dogoditi u budućnosti. Kada će se to ispuniti? Je li Gospodin kriv za kašnjenje primanja ovog velikog blagoslova? Biblija nam govori: “Ako dakle vi, iako ste zli, znate dobre darove davati svojoj djeci, koliko će više vaš nebeski Otac dati Duha Svetoga onima koji Ga mole?” (Luka 11:13).

Za nekoliko tjedana okupit će se predstavnici ostatka Božje Crkve. Hoće li se Duh Sveti izliti na delegate na sjednici Generalne konferencije 2025.? Može li se tada ispuniti divno obećanje o kasnoj kiši? Draga braćo, pripremimo se za taj veliki blagoslov. Gospodin će pomoći svima koji imaju tu želju da budu kršteni Duhom Svetim. Duh proroštva nam savjetuje:

“Njegovi anđeli prate razvijanje karaktera i ocjenjuju moralnu vrijednost. Vrijeme milosti se bliži kraju, a vi još niste spremni. O, kad bi riječ koja opominje gorjela kao oganj u vašoj duši! Pripremite se! Pripremite se!”²¹

Kao jedan od vaših kolega slugu, želim uputiti poziv svima koji će ići kao delegati na zasjedanje Generalne konferencije 2025. Molim vas, idite na Konferenciju prazni, slobodni od svih unaprijed stvorenih ideja, izvršite temeljitu pripremu i učinite mir s Bogom i s ljudima, imajte neporočnu savjest i budite spremni na krštenje Duhom Svetim. Tko zna hoće li se toliko očekivano obećanje ispuniti? I svi mi, braćo, koji nismo delegati, trebamo ispitati svoje

živote, priznati svoje grijehu i pogreške Bogu i jedni drugima, i tražiti oproštenje, tako da se naši grijesi izbrišu. Trebamo moliti usrdno za uspjeh Konferencije, da Gospodin može pohoditi svoje sluge kišom velikih blagoslova. Duh proroštva nam savjetuje:

“Neka kršćani odbace svoje razmirice i neka se predaju Bogu radi spašavanja izgubljenih. Neka u vjeri traže blagoslov i on će doći. Izlijevanje Duha u apostolsko vrijeme bila je “rana kiša” i slavan je bio uspjeh. Ali će “kasna kiša” biti znatno obilnija.”²²

“Danas se trebate predati Bogu kako biste se mogli oslobođiti sebičnosti, oslobođiti zavisti, ljubomore, zlih sumnjičenja, sukoba, svega čime biste mogli osramotiti Boga. Danas trebate očistiti svoj sud kako bi bio pripravan primiti nebesku rosu, ne bi li bio spreman za pljuskove kasne kiše; jer će kasna kiša doći i Božji blagoslovi ispunit će svaku dušu koja se oslobođila svake prljavštine. Naš zadatak je da danas podčinimo svoju dušu Kristu kako bismo mogli biti pripravljeni za vrijeme osvježenja od lica Gospodnjega i spremni za krštenje Svetim Duhom.”²³

Amen!

Literatura:

1. Svjedočanstvo za propovjednike, str. 506.
2. Velika borba, str. 611.
3. Put Kristu, str. 41.
4. Put Kristu str. 57.
5. Put Kristu str. 59.
6. Velika borba, str. 611, 612
7. Djela apostola, str. 37.
8. Djela apostola, str. 49.
9. Rani spisi, str. 71.
10. Velika borba, str. 620.
11. Ye Shall Receive Power, str. 319.
12. The Review and Herald, March 22, 1892.
13. Velika borba, str. 464.
14. The Review and Herald, May 27, 1862.
15. Rani spisi, str. 33.
16. Rani spisi, str. 85, 86.
17. Velika borba, str. 613.
18. Svjedočanstva, knj. 1, str. 99.
19. Rani spisi, str. 271.
20. Maranatha, str. 112.
21. Svjedočanstva, knj. 2, str. 401.
22. Želja vječkova, str. 827.
23. God's Amazing Grace

SUBOTA, 14. PROSINCA 2024.

DOLAZAK ISUSA KRISTA

MARCELO PONCE – NJEMAČKA

„Čekajući blagoslovljenu nadu i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.“ (Titu 2:13).

„Jedna od najsvečanijih i najslavnijih istina u Bibliji je istina o drugom dolasku Isusa Krista koji će doći kako bi dovrši veliko djelo otkupljenja. Božjem putničkom narodu, koji mora tako dugo putovati 'u zemlji smrtne sjene' pruža se dragocjena nada koja nadahnjuje radošću kroz obećanje o dolasku Onoga koji je 'uskršnucé i život', koji će tada 'vratiti svoje prognanike kući.' Nauk o drugom Kristovom dolasku ključna je tema Svetoga pisma.“¹

S 11 godina prvi put sam, s obitelji, prisustvovao sastancima naše crkve. Tamo sam prvi put čuo prekrasnu poruku o ponovnom dolasku

Isusa Krista na zemlju; slušao sam o velikim događajima otkrivenim u proročanstvima, koji su se točno ispunili u predviđenom vremenu, što dokazuje da ćemo taj događaj moći vidjeti u skorije vrijeme.

NJEGOVO OBEĆANJE

Neposredno prije nego što će po posljednji put otići u Getsemaniju na molitvu, Isus je svojim učenicima najavio da će ih napustiti jer se Njegova zemaljska misija bližila kraju i da će se vratiti na mjesto gdje oni, za sada, nisu mogli poći s Njim. Vidjevši prirodnu reakciju učenika, njihovu tugu pa čak možda i osjećaj napuštenosti, Isus im je rekao: „Neka se ne uznemiruje srce vaše!“ (Ivan 14:1). Te riječi dale su im nadu, a isto tako, Isus želi svakom

vjerniku pružiti sigurnost da On razumije sve naše životne okolnosti i da ima sve što je potrebno kako bi duša imala mir. Onda im je rekao: „U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripraviti vam mjesto'?“ (Ivan 14:2).

Ti stanovi predstavljaju dom, a dom je mjesto gdje svi uglavnom nalazimo sigurnost, mir i sreću. To obećanje trebalo bi biti veliko nadahnuće svakome od nas. Stići ćemo do doma gdje će: „Vuk i janje zajedno pasti, lav jesti slamu kao govedo“ (Izaija 65:25). Taj dom bit će daleko od svega što nam danas uzrokuje tugu i nesigurnost, gdje će „Bog otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni tuge, ni vike, ni boli neće biti više.“ (Otkrivenje 21:4).

Ali sljedeće obećanje bilo je

jednako veliko kao i prethodno: „Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.“ (Ivan 14:3). „Ponovno ću doći“, bio je to melem koji su učenici trebali u tom trenutku. Još nisu znali za kušnju koja ih je čekala, ali od tog trenutka ovo obećanje bilo je središte njihove pažnje i motivacija da izadu i propovijedaju o Njegovom povratku, te da se trude upoznati svaku naciju, pleme, jezik i narod s Isusom Kristom.

NJEGOVO UZNESENJE I POVRATAK

Četrdeset dana nakon Njegova uskrsnuća, Isus je poveo svoje učenike na Maslinsku goru, blizu Betanije, ispred grada Jeruzalema u kojem je bio odbačen i zatim osuđen na smrt.

Bio je to trenutak oproštaja i prilika za pružanje posljednjih uputa ovoj grupi muškaraca i žena koji su predstavljali izgubljene ovce koje su bile nađene. Isusove riječi nisu bile prijekori za njihove greške ili neuspjeha, već su bile riječi duboke nježnosti i suosjećanja.

„S rukama ispruženim da ih blagoslovi, i kao da ih uvjerava u svoju zaštitničku brigu, polako se uzdizao između njih, privučen prema Nebu silom jačom od bilo koje zemaljske sile. Dok se uzdizao učenici su gledali, obuzeti strahopštovanjem, naprežući oči da uhvate posljednji prizor Gospodina koji uzlazi. Oblak slave Ga je zaklonio od njihova pogleda, a do njih su dopirale riječi, dok su Ga prihvaćala anđeoska kola poput oblaka: 'Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.' Istodobno je do njih dopirala najumilnija i najradostnija glazba anđeoskog zborra.“²

U tom trenutku dva moćna anđela u obliju ljudi, iz suosjećanja i ljubavi prema učenicima koji su gledali u nebo, pristupiše i upitaše ih: „Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo.“ (Djela 1:11). Bila je to ista poruka nade koju im je Isus rekao davno prije. „Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli Njegovi s Njime, sjest će na prijestolje slave svoje.“ (Matej 25:31). To je bilo isto otkrivenje koje je Ivan primio na otoku Patmos: „Gle, dolazi s oblacima i gledat će Ga svako oko, svi koji su Ga proboli, i naricat će nad Njim sva plemena zemaljska. Da! Amen.“ (Otkrivenje 1:7). Anđeli su ih uvjeravali da će taj isti Isus kojeg su vidjeli kako uzlazi na nebo ponovno doći kao što je uzašao. Uistinu, On će doći na oblacima i svako će Ga oko vidjeti.

ZNAKOVI NJEGOVOG DOLASKA

Bolje razumjeti vrijeme kraja, to je privlačilo pažnju učenika – i trebalo bi također privući našu

pažnju. Došli su osobno Isusu i upitali Ga: „Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?“ (Matej 24:3).

Tamo gdje je tehnologija razvijenija i putovanja se obavljaju modernim sredstvima prijevoza, pomno pazimo na signale koje nam daje satelitski navigator ili GPS uređaj, o preostaloj udaljenosti do odredišta ili mogućim promjenama u odabranoj ruti. Znakovi pored ceste također nam pomažu. Biblijska proročanstva su vrlo slična GPS-u koji nam govori gdje se nalazimo u vremenu, kako bismo mogli biti spremni i sigurno vođeni do odredišta.

OBMANA

„Isus im odgovori: 'Pazite da vas tko ne zavede! Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti.“ (Matej 24:4, 5). Zašto je Krist upravo ovo naveo kao prvi znak kraja? Odgovor nam daje apostol Petar: „Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.“ (1. Petrova 5:8). Draga braćo i sestre, Sotona također poznaje biblijska proročanstva i zna da će dolazak Krista okončati njegovu vladavinu terora. Zato velikim lukavstvom i lukavim spletjkama – baš poput lava koji promatra svoju žrtvu prije nego što je napadne – uvodi lažne doktrine pomiješane s djelićima istine kako bi vjernici upali u njegove zamke. Širenje islama, budizma, agnosticizma i drugih filozofskih struja širom svijeta iskrivilo je percepciju ljudi o karakteru jedinog pravog Boga, Stvoritelja neba i zemlje, i udaljilo ih od jedinog pravog izvora znanja, Biblije.

Naša jedina sigurnost leži u proučavanju Svetoga pisma s puno molitve i predanosti. To je jedino što nas može zaštитiti od pogreške. Ako budemo tako činili moći ćemo sa sigurnošću posvjedočiti: „Tražite zakon i objavu! Tko ne govori tako, njemu više nema, zore.“ (Izaija 8:20).

Čestim proučavanjem, moći ćemo pohraniti u našim mislima jedino blago koje će nas navesti da potvrdimo: „Pisano je.“ Ali jedno upozorenje: s tehnološkim napretkom sve se češće može vidjeti da su vjernici napustili čitanje konvencionalnih papirnatih Biblija. S jedne strane, olakšano nam je što sad na svojim elektroničkim uređajima uvijek nosimo kompletne biblioteke, lekcije, pjesmarice itd. No, s druge strane, na najmanju obavijest o novoj primljenoj poruci ili u nekom malom trenutku rastresenosti, napuštamo učenje i naš se um brzo okreće drugim stvarima koje često nemaju nikakve veze s tom temom. Na taj način, s velikom lakoćom, Sotona je mnogo puta uspio odvojiti vjernike od proučavanja istine.

RATOVI, POŠASTI, GLAD, POTRESI

Isus je upozorio svoje učenike: „A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Doista treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak. Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima.“ (Matej 24:6, 7). U posljednjim godinama svjedočimo previranjima među narodima. Iako svi trenutno traže mir, izbili su veliki ratovi koji su ubili tisuće širom svijeta. Raseljavanje tisuća izbjeglica uzrokovano ratovima i političkim nestabilnostima u mnogim zemljama odvelo ih je u različitim smjerovima, stvarajući humanitarne krize u kojima prevladavaju bol i glad. Unatoč tim strahotama, milijunski proračuni velikih sila izdvajaju se za kupnju oružja i streljiva za nastavak ratova.

S druge strane, dok u nekim zemljama ima hrane u izobilju i mnogi ljudi obolijevaju zbog brze i nezdrave hrane koju konzumiraju, gdje svaki dan tisuće tona hrane završi u smeću, postoje i druga mjesta

gdje tisuće umiru od gladi. Teško je to prihvatiti, u 21. stoljeću, uz sav tehnološki napredak te lakoću i brzinu kojom se stvari mogu transportirati. Ima mjesta gdje ljudi umiru od bolesti uzrokovanih nedostatkom vode za piće ili od slabosti jer nemaju što jesti. Prirodne katastrofe koje su se dogodile posljednjih desetljeća također su među znakovima o kojima je Isus govorio. Dok suše istrebljuju život u nekim područjima našeg planeta, poplave uzrokovane ekstremnim i nenormalnim kišama ili tornadima i uraganima, za sobom ostavljaju razaranje i tisuće žrtava. Posljednjih godina dogodili su se žestoki potresi na različitim mjestima i ne samo da su porasli u snazi, već i u velikom broju žrtava koje ostavljaju za sobom.

„Kako često slušamo o potresima i uraganima, o uništenjima vatrom i vodom, uz veliki gubitak ljudskih života i imovine! Prividno su ove nevolje samo provale hirovitih, neorganiziranih i nesređenih prirodnih sila koje su potpuno izvan čovjekove kontrole, ali u svemu tome može se čitati Božja namjera. To su sredstva kojima Bog pokušava natjerati ljude da postanu svjesni opasnosti koja im prijeti.“³ Znanstvenici i filozofi tražeći objašnjenja i načine kako spriječiti te događaje zaključili su da je sve rezultat klimatskih promjena i da je to uzrok takve reakcije prirode. Još jednom, ljudske teorije odvraćaju uši ljudi od pravog razloga ovih događaja. Istina je da priroda pati i mijenja se zbog zlih postupaka čovječanstva, ali ne smijemo zanemariti da su to također znaci o kojima je Isus govorio. Ne bismo trebali zanemariti ni posljedice koje će pretrpjeti oni koji su uništili Zemlju. „Gnjevili se narodi, ali dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata dade slugama tvojim prorocima i svetima i svima koji se boje imena tvojega, malima i velikima; i da se unište oni

koji kvare zemlju.“ (Otkrivenje 11:18). Veliko djelo stvaranja se istrebljuje, a odgovorni za njegovo propadanje bit će kažnjeni.

Jesu li ovi događaji znakovi koje je Isus objavio svojim učenicima da bi služili kao vodič pri prepoznavanju vremena? Da, jesu. Učenici su pitali: „Kada će biti kraj svijeta?“ Ne možemo odrediti datum, možemo samo protumačiti znakove i shvatiti da našem svijetu i njegovim stanovnicima nije ostalo još mnogo vremena. „A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.“ (Matej 24:36)

POVIJEST SE PONAVLJA

Isus je istaknuo da će vrijeme kraja biti slično vremenu prije potopa. „Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega. Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablj i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnese - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.“ (Matej 24:37-39).

Jesti, piti, ženiti se, to nije ništa ilegalno. No ono što ih je učinilo odvratnima Bogu su ekstremi do kojih je čovjek doveo te stvari. Najčešće bolesti danas u velikoj su mjeri posljedica loših prehrambenih navikaili pijenja, sjedilačkog načina života te upotrebe i zloupotrebe supstanci koje su štetne za zdravlje. Dugotrajna izloženost toksičnim tvarima poput onih koji se udišu u velikim gradovima ili uporaba duhana i droga nisu samo uzrok mnogih bolesti, već i genetskih promjena koje stvaraju predispoziciju za degenerativne ili autoimune bolesti. Priča o onome što se dogodilo u Sodomi i Gomori, kao i iskustvo koje je proživio izraelski narod u Šitimu ispred obećane zemlje, upozorenja su koja su zabilježena kako bi nas naučila da senzualnost i nekontrolirane strasti mogu dovesti ljudska bića do toga da pred Bogom

počine najodvratnije i najpodlijе radnje koje možemo zamisliti. „Kroz stoljeća posvuda leže olupine karaktera koji su se nasukali na grebenima tjelesnog uživanja. Kako se bližimo kraju vremena, dok Božji narod stoji na granicama nebeskog Kanaana, Sotona će, kao i u prošlosti, udvostručiti napore da ih spriječi kako ne bi ušli u dobru zemlju. On svakoj duši postavlja zamke. Ne trebaju se čuvati samo oni koji su neuki i neobrazovani, on priprema kušnje za one na najvišim položajima, u najsvetijoj službi. Ako ih navede da okaljaju svoje duše, kroz njih može uništiti mnoge. I on koristi ista oruđa koja je koristio prije tri tisuće godina. Svjetovnim prijateljstvima, privlačnošću ljepote, željom za zadovoljstvima, veseljem, svečanostima ili čašom vina on kuša na prijestup sedme zapovijedi.“⁴

UBRZAVAJUĆI NJEGOV DOLAZAK

„Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje, već i da ubrza dolazak našega Gospodina Isusa Krista (2. Petrova 3:12). Kad bi svi koji nose Njegovo ime nosili rodove Njemu na slavu, kako bi brzo cijeli svijet bio zasijan sjemenom Evanđelja! Brzo će sazreti posljednja velika žetva i Krist će doći da prikupi dragocjeno zrno.“⁵

Naša je prednost govoriti o blaženoj nadi koja je povratak Isusa Krista. Također je naša privilegija činiti isto djelo reforme koje je učinio Ivan Krstitelj da pripremi put za prvi dolazak Gospodinov. „Veliko pitanje o značaju reforme treba pokrenuti i probuditi javno mnjenje. Umjerenos u svemu treba povezati s porukom za naše vrijeme kako bi se narod Božji okrenuo od svog idolopoklonstva i nezasitnog popuštanja apetitu, i pretjerivanju u odijevanju i drugim područjima.“⁶

Sada je vrijeme da

Jedina svrha kušnje koju danas proživljavamo je da nam koristi za naše posvećenje i pripremu za veliki dan Kristova dolaska.

promijenimo naše živote, da naša poslušnost Božjim zapovijedima otkriva kako Gristinski volimo. Nema vremena za gubljenje. Moramo odlučno zatvoriti vrata svemu što ne predstavlja karakter tog naroda koji se spremi za nebeske dvorove. Naša djela bi trebalo pokazati da je „naša domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista.“ (Filipljanim 3:20).

NAŠA PRIPREMA

„Ne kasni Gospodin ispuniti obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je strpljiv prema vama jer neće da tko propadne, nego hoće da svi prispiju k obraćenju.“ (2. Petrova 3:9). Jedina svrha kušnje koju danas proživljavamo je da nam koristi za naše posvećenje i pripremu za veliki dan Kristova dolaska. Svaki dan koji prođe je jedan dan manje u odbrojavanju do kraja. Ako se Isus još nije vratio, to je jednostavno zato što nam je dao vremena kako bismo svi mogli proći kroz temeljito pokajanje i doživjeti duboko, istinsko obraćenje u našim životima.

Naše spasenje je postignuto dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane (1. Petrova 1:18, 19) kako bi došli u dvore koje „oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.“ (1. Korinćanima 2:9). Neka nas privlačnosti koje nam nudi ovaj svijet, njegovi

blagdani i tradicije, nepotrebna moda ili ukrasi, nezdrava hrana ili piće ili ljubav prema novcu i zemaljskim imecima ne odvoje od dragocjene poruke o dolasku Gospodnjem. Sada je vrijeme za pripremu!

ZAKLJUČAK

Samo nam Božja milost može pomoći da se pripremimo za Njegov dolazak. Samo nas djelovanje Duha Svetoga može uvjeriti u poziv na pokajanje i obraćenje. Neka naša svakodnevna molitva bude „neka dođe kraljevstvo Tvoje“. Neka blažena nada bude poput baklje koja osvjetjava naš put u ovom mračnom svijetu tako punom zla i patnje. Neka naša svrha bude neprestano težiti prema cilju, prema nagradi nebeskoj (Filipljanim 3:14), te odražavati Isusa svaki dan i u svakom djelu. Neka čista i neokaljana vjera (Jakov 1:27) bude rezultat Krista u nama.

„Kad se Njegov karakter savršeno obnovi u Njegovom narodu, tada će ga On doći uzeti Ga kao svoj.“⁷ Maranatha, Gospod dolazi! On izjavljuje: „Da, dolazim ubrzo! Amen! Dodji, Gospodine Isuse!“ (Otkrivenje 22:20). Amen.

Literatura:

1. Velika borba, str. 299.
2. Želja vjekova, str. 830, 831.
3. Proroci i kraljevi, str. 277.
4. Patrijarsi i proroci, str. 457, 458.
5. Kristove priče, str. 69.
6. Svedočanstva, knj. 3, str. 62.
7. Kristove priče, str. 69.

KRALJEVSTVO SLAVE

RÔMULO BORGES - BRAZIL

Na kraju ovog Molitvenog tjedna, kao da završavamo putovanje puno tajni i otkrića. Vodeći nas od jednog otkrivenja do drugog, Sveti pismo nam je služilo kao kompas. Nadovezujući se na tekst Djela apostolskih 3:19 i 20, istražili smo značajne teme kao što su pokajanje, obraćenje, brisanje grijeha, vrijeme pozognog dažda i Isusov dolazak. Sada, na ovom posljednjem okupljanju, zadubit ćemo se u "Kraljevstvo slave".

Ovo kraljevstvo nije obično, omeđeno zemaljskim granicama ili ljudskim vremenom; to je vječna stvarnost, golema i impozantna poput samog svemira, usidrena u nepokolebljivoj pravdi našega Gospodina Isusa Krista. Poput svjetionika koji odolijeva kušnji vremena i oluji, ovo kraljevstvo je opisano u Danielu 2:44: "U danima ovih kraljeva Bog će nebeski podići kraljevstvo koje se nikada neće uništiti, i kraljevstvo neće biti prepušteno drugim ljudima, već će se razbiti i uništiti sva ova kraljevstva, i

postojat će zauvijek."

Stoga vas pozivam da zajedno istražimo vječna obećanja ovog slavnog kraljevstva.

KRALJEVSTVO MILOSTI I KRALJEVSTVO SLAVE

Sveti pismo ističe očitovanje Božjeg kraljevstva u dvije različite faze:

- (1) kraljevstvo milosti i
- (2) kraljevstvo slave.

Slava ne može postojati bez prethodnog očitovanja milosti; stoga je bitno najprije sudjelovati u kraljevstvu milosti kako bismo ušli u kraljevstvo slave.

Kad je Isus započeo svoju službu u Galileji, najavio je dolazak Božjeg kraljevstva ovim riječima: "Ispunilo se vrijeme i približilo se Božje kraljevstvo: obratite se i vjerujte evanđelju" (Marko 1:14, 15).

"Dok je Isus putovao Galilejom učeći i liječeći, mnoštvo iz gradova i sela stjecalo se k Njemu...

Nikada ranije u svijetu nije postojalo takvo doba. Nebo se približilo ljudima. Gladne i žedne duše koje su dugo očekivale izbavljenje Izraela sad su uživale u milosti blagog Spasitelja."¹

Kraljevstvo milosti, koje je Isus navijestio, doseglo je svoj vrhunac na križu Kalvarije, gdje je On zauzeo naše mjesto i umro kao naša zamjena da nas otkupi od osude grijeha. Kroz odredbe Njegove milosti, čovječanstvo dobiva oproštenje grijeha, pomirenje s Bogom i potpuno spasenje. Kao što je zapisano u Efezanima 2:8, "Jer milošću ste spašeni po vjeri; i to ne od vas: to je Božji dar."

Isus je također naučavao o budućem dolasku Božjeg kraljevstva prilikom Njegovog drugog dolaska. Među Njegovim brojnim učenjima, ističemo ono što je u vezi s ovim zapisano u Mateju 25:31-34:

"Kad Sin Čovječji dođe sa svojim sjajem u pratišti svih anđela, sjest će na prijestolje svoje slave. Tada će se pred

i u mene. U kući moga Oca ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam idem da vam pripravim mjesto. I kad odem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i primiti vas k sebi; da i vi budete gdje sam ja" (Ivan 14:1-3).

Na temelju ovih dragocjenih otkrivenja, kršćanin ne samo da živi u sigurnosti otkupljenja u sadašnjosti, već također u nadi konačnog otkupljenja u kraljevstvu slave.

SLAVLJENJE OMOGUĆUJE POSLUŠNIMA DA ŽIVE U KRALJEVSTVU SLAVE

Proslavljanje je božanski dodir koji preobražava ljudsko biće, oslobađa ga od posljedica grijeha i čini ga besmrtnim. Razmotrite što 1. Korinćanima 15:51, 52 kaže:

"Evo, pokazujem vam otajstvo; Nećemo svi usnuti, ali svi ćemo se promijeniti, u tren oka, na posljednju trubu: jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, a mi ćemo se promijeniti."

Trenutno tijelo vjernika u Kristu nije prikladno za nebeski život, jer je smrtno, degradirano i krhko. Iako vjernik uživa puninu Duha u svom životu, njegovo tijelo još uvijek nosi žig smrti. Dakle, na zvuk posljednje trube, koja će se dogoditi pri drugom Kristovom dolasku, Krist će im dati novo tijelo.

Ovo novo tijelo bit će neprolazno, slavno, bez grijeha i besmrtno, pripremljeno za vječni život. Prirodno tijelo kršćanina preobrazit će se u duhovno tijelo sposobno podnijeti Božju slavu i spremno za uznesenje.

Bog će udijeliti božanski dodir preobrazbe svakom otkupljenom pojedincu, kako uskrsnim svecima tako i vjernicima koji nisu iskusili smrt. Knjiga Velika borba lijepo izražava ovu misao:

"On će promijeniti naša jadna tijela i suočiti ih svome proslavljenom tijelu. Smrtan, propadljiv oblik, liшен ljepote i nekada oskvrnut

grijehom, postaje savršen, lijep i besmrstan."³

Sve će biti savršeno! Ova će transformacija utjecati na strukturu ljudskog tijela, ali će sačuvati osobni identitet svakog pojedinca, dopuštajući otkupljenima da prepoznaј jedni druge.

"Naš osobni identitet je sačuvan u uskrsnuću... Posljednji zaostali tragovi prokletstva grijeha bit će uklonjeni, a Kristovi vjernici pojavit će se u 'ljepoti Gospodina Boga našega', umom, dušom i tijelom odražavajući savršenu sliku svoga Gospodina."⁴

KARAKTERISTIKE KRALJEVSTVA SLAVE

Kada govorimo o kraljevstvu slave, mislimo na Božji raj, Novu Zemlju i nova nebesa. Međutim, ključno je priznati da je naš ljudski jezik neadekvatan za opisivanje nebeske slave. Svi lingvistički izvori ne uspijevaju adekvatno prikazati Božji raj. Stranica 675 Velike borbe naglašava ovo:

"Ljudski jezik je neadekvatan da opiše nagradu pravednika. Znat će ga samo oni koji ga budu gledali. Nijedan ograničeni um ne može shvatiti slavu Božjeg raja."

Unatoč ograničenjima ljudskog jezika, možemo crpiti inspiraciju iz riječi proroka i prepustiti našoj mašti da nas vodi prema božanskom raju. U objavama Otkrivenja, apostol Ivan je bio blagoslovjen da proročkim pogledom doživi nebesku slavu Božjeg vječnog kraljevstva. Njegov naglasak leži u izvještaju iz Otkrivenja 21:1-5, koji kaže:

"I vidjeh novo nebo i novu zemlju: jer prvo nebo i prva zemlja prođoše; i nije više bilo mora. I ja, Ivan, vidjeh sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta nakićena za svoga muža. I začuh jak glas s neba kako govori: Evo šatora Božjega s ljudima, i on će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod,

njim skupiti svi narodi, a On će ih razlučiti jedne od drugih kao kad pastir odvaja svoje ovce od jaraca: postavit će ovce s desne strane, a jarce s lijeve. Tada će kralj reći onima s desne strane: "Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!"

"Kao što je vijest o prvom Kristovom dolasku objavljivala kraljevstvo Njegove milosti, tako će i vijest o Njegovom drugom dolasku objavljivati kraljevstvo Njegove slave. A druga vijest, kao i prva, počiva na proročanstvima."²

Riječ "kraljevstvo" u Matejevom tekstu, kada se govori o kraljevstvu slave, Isus koristi kao opis onoga što će se dogoditi u posljednjim vremenima kada On uspostavi Božje univerzalno kraljevstvo. Iako je ovaj događaj u budućnosti, obećanje da će Gospodin doći je stvarnost. Kako je On sam rekao:

"Neka se ne uznenimira srce vaše: vjerujete u Boga, vjerujte

a sam Bog bit će s njima i bit će njihov Bog. I Bog će obrisati sve suze s njihovih očiju; i smrti više neće biti, ni tuge, ni plača, ni boli više neće biti, jer su prijašnje stvari prošle. I Onaj koji sjedi na prijestolju reče: Evo, činim sve novo. I reče mi: "Piši, jer su ove riječi istinite i vjerne."

Na temelju Ivanove proročke vizije, možemo istaknuti neke karakteristike kraljevstva slave.

NOVA ZEMLJA I NEBESKI JERUZALEM

Izraz "Nova Zemlja" ukazuje na novo stvaranje. Planet kojeg je grijeh tako duboko zahvatio bit će uništen, spaljen u plamenu božanske presude. Sotona, njegovi anđeli i svi zli bit će potpuno uništeni. Kao što nam Malahija 4:1 kaže:

"Jer, evo, dolazi dan koji će gorjeti kao peć; i svi oholi, da, i svi koji čine зло, bit će strnjika; i spalit će ih dan koji dolazi, govori Jahve nad Vojskama, da im neće ostaviti ni korijena ni grane."

S uništenjem poticatelja grijeha (Sotone) i pročišćenjem planeta, slava Edena će biti obnovljena. Stvaranje će biti u skladu sa Stvoriteljem, a Novi Jeruzalem bit će glavni grad Nove Zemlje.

SLAVA NOVOG JERUZALEMA

Opis Novog Jeruzalema impresionira nas svojom ljepotom i sjajem. Sjat će

slavom Božjom i blistati poput dragog kamena, poput jaspisa, kristalnim sjajem. (Vidi Otkrivenje 21:10, 11.)

ŠATOR BOŽJI MEĐU LJUDIMA

Gospodin će biti sa svojim narodom. Bog će izabrati prebivati među onima koje je otkupio, koji su sada zauvijek Njegova djeca. Zauvijek će uživati u Njegovoj dragocjenoj prisutnosti i Njegovom svjetlu. Krist, Onaj koji ih je otkupio, stat će uz njih. Spašeni će imati privilegiju štovati Božanstvo licem u lice cijelu vječnost. Božji tabernakul bit će među njima, uspostavljujući prisan odnos pun ljubavi između Jehove i otkupljenih.

"Božji narod uživa prednost neposredne zajednice s Ocem i Sinom. "Sad vidimo kao u ogledalu, nejasno." 1. Korinćanima 13:12. Sada vidimo odraz Božjeg lika kao u zrcalu - u djelima prirode i Njegovu postupanju s ljudima – ali onda ćemo Ga vidjeti licem u lice, bez zasjenjujuće koprene među nama."⁵

NEMA VIŠE TUGE NI SUZA

Ivan, prorok s Patmosa, opisao je situaciju vječne radosti i sreće u Božjem raju:

"I Bog će obrisati sve suze s njihovih očiju" (Otkrivenje 21:4).

Na Novoj Zemlji, kraljevstvo

slave bit će vječni dom otkupljenih, gdje više neće biti suza, jer će svi razlozi koji izazivaju tugu i plač biti prošlost.

"I vratit će se otkupljenici Gospodnji i doći će na Sion s pjesmama i vječnom radošću nad glavama svojim: dobit će radost i veselje, a žalost i uzdisanje pobjeći će" (Izaja 35,10.)

NEMA VIŠE BOLESTI

Na Novoj Zemlji više neće biti bolesti. Neće biti potrebe za bolnicama, liječnicima ili medicinskim tretmanima. Sve posljedice grijeha bit će uklonjene i nitko neće reći: "Bolestan sam!"

"I stanovnik neće reći: 'Bolestan sam; narodu koji u njemu prebiva bit će oproštena krivnja'" (Izaja 33,24).

"Tada će se slijepima otvoriti oči i gluhimama će se otvoriti uši. Tada će hromi čovjek skakati kao jelen, i jezik nijemog pjevati, jer će u pustinji izvirati vode i potoci u pustinji" (Izaja 35:5, 6).

NEMA VIŠE SMRTI NI POGREBNIH POVORKI

U zemaljskom životu smrt stavlja točku na mnoge sretne priče. Na Novoj Zemlji neće biti smrti, pogrebnih procesija ni grobova.

"On će progutati smrt u

Neće nam biti dano neko novo vrijeme milosti kako bismo se pripremili za Nebo. Ovo je naša jedina i posljednja prilika da izgradimo karakter dostojan budućeg doma koji će Gospod ponuditi svima koji slušaju Njegove zapovijedi.

pobjedi; i Gospodin BOG će obrisati suze sa svih lica; i uklonit će prijekor naroda svojega sa cijele zemlje, jer Jahve to reče" (Izajja 25:8). A oni koji su prošli kroz smrt i uskrsnuli proglašit će: "Pobjeda proguta smrt" (1. Korinćanima 15:54).

RAST U KRALJEVSTVU SLAVE

Na Novoj Zemlji, otkupljeni će istraživati čuda Božje ljubavi i nastaviti neumorno učiti kako bi razumjeli sve više i više stvaralačku Božju moć.

"Tamo će besmrtni umovi s neprestanim užitkom promatrati čuda stvaralačke moći, misterije iskupljujuće ljubavi. Neće biti okrutnog, varljivog neprijatelja koji će iskušati zaborav Boga. Svaka će se sposobnost razvijati, svaki kapacitet povećavati. Stjecanje znanja neće umoriti um niti iscrpiti energiju. Tamo se mogu nastaviti najveći pothvati, ostvariti najuzvišenije težnje, ostvariti najviše ambicije; i dalje će se pojavljivati novi vrhovi koje treba savladati, nova čuda kojima se treba diviti, nove istine koje treba shvatiti, svježi predmeti koji će prizvati snagu uma, duše i tijela.

"Sva blaga svemira bit će Božjim otkupljenima otvorena za proučavanje. Nesputani smrtnošću, oni neumorno lete u daleke svjetove - svjetove koji su ustreptali od tuge pred prizorima ljudske nevolje i odzvanjali pjesmama veselja na vijest o otkupljenoj dušii. S neizrecivim užitkom djeca zemlje ulaze u radost i mudrost nepalih bića. Oni dijele blago znanja i razumijevanja koja su stekli kroz vjekove promišljajući o Božjim djelima. Nezamagljenim vidom oni gledaju u slavu stvaranja sunca, zvijezda i sustava, koji u svom određenom redu kruže oko prijestolja Božanstva. Na svemu od najmanjeg do najvećeg, napisano je Stvoriteljevo ime i u svemu se pokazuje bogatstvo Njegove moći.

"Kako godine vječnosti odmiču, donose sve bogatija i slavnija otkrivenja o Bogu i Kristu. Sa stjecanjem sve većeg znanja, rast će i ljubav, štovanje i sreća. Što će ljudi više znati o Bogu, to će se više diviti Njegovu karakteru. Kako će Isus pred njima otkrivati bogatstvo otkupljenja i zadržavajuća dostignuća u velikom sukobu sa sotonom, srca otkupljenih plamjet će sve većom ljubavlju. Radosni i ushićeni svirat će na svojim zlatnim harfama, a tisuće tisuća i mirijade glasova združit će se i zaoriti u veličanstvenom zboru hvale."⁶

Povratak grijeha nikada neće ugroziti rast u kraljevstvu slave, jer neće biti napasnika niti bilo kakvog rizika od zla. Također, nijedno drvo spoznaje dobra i zla neće ponuditi priliku za iskušenje. Svemir je svjedočio Sotoninoj pobuni i video posljedice. Božanska je pravda uspostavljena i čitava Božja golema oblast će proglašiti:

"Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju svetaca" (Otkrivenje 15:3).

Doista, ostat će samo sjećanje na borbu dobra i zla. Iako su patnje, boli i iskušenja Zemlje završili, Božji ljudi će uvijek imati jasno i inteligentno razumijevanje cijene njihovog spasenja. Krist će i dalje na svom tijelu nositi znakove otkupljenja. Kroz beskrajna stoljeća vječnosti ovi će znakovi svjedočiti o neizmjernoj Božjoj ljubavi i Isusovoj neizmjernoj žrtvi za naše otkupljenje.

"To što je Stvoritelj svih svjetova i Sudac svih ljudi ostavio svoju slavu i ponizio se iz ljubavi prema čovjeku, uvijek će pobuđivati čuđenje i divljenje svemira. Kada spašeni budu gledali svog Otkupitelja i promatrati vječnu Očevu slavu koja sja s Njegova lica, kad budu gledali Njegovo prijestolje koje postoji od vječnih vremena i kad shvate da Njegovu kraljevstvu nema kraja, oduševljeno će zapjevati

pjesmu: "Dostojno je, dostojno je Janje koje je zaklano i koje nas je svojom dragocjenom krvlju pomirilo s Bogom".⁷

ZAKLJUČAK

Nakon istraživanja kraljevstva slave i njegovih neusporedivih čuda, postavljaju se duboka pitanja: Tko će imati privilegiju uživati u čarima ovog kraljevstva? Tko će biti njegovi nasljednici?

U svjetlu božanskih objava nalazimo odgovore: Oni koji prihvate i žive kraljevstvo milosti, postat će podanici kraljevstva slave. Oni su ti koji pobjeđuju nedaeće svijeta, tijela i Zloga.

"Tko pobije, sve će baštiniti; i ja će mu biti Bog, a on će mi biti sin" (Otkrivenje 21:7).

Oni su imali osobno zajedništvo s Isusom Kristom, Spasiteljem i Gospodarom svojih života. Bili su preobraženi Njegovom milošću u vrijeme spasenja.

Draga braćo i prijatelji, živimo u posljednjim trenucima povijesti ovoga svijeta. Uskoro, vrlo brzo, svjedočit ćemo dolasku kraljevstva slave i imati privilegiju uživati u njegovim vječnim užicima. Stoga, mi "iskoristimo na najbolji način prilike koje nam se sada pružaju. Neće nam biti dano neko novo vrijeme milosti kako bismo se pripremili za Nebo. Ovo je naša jedina i posljednja prilika da izgradimo karakter dostojan budućeg doma koji će Gospod ponuditi svima koji slušaju Njegove zapovijedi."⁸

Moja iskrena želja je da tamo stanemo zajedno kao pobednici. Ne možemo riskirati da izgubimo svoje spasenje. Neka nam Bog pomogne i blagoslovi nas da ti i ja možemo sudjelovati u kraljevstvu slave u nebeskom raju. Amen!

Literatura:

1. Želja vjekova, str. 232.
2. Želja vjekova, str. 637; 234.
3. Velika borba, str. 645.
4. Vjera po kojoj živim, str. 185.
5. Velika borba, str. 676, 677.
6. Velika borba., str. 677, 678.
7. Velika borba, str. 651, 652.
8. Događaji posljednjih dana, str. 236, 237

O, KAKVE SREĆE

O, kakve sreće kada borbuvjere
na Zemljinajzad završimo mi,
kad iz tuđine vratimo se domu
i uđemo kroz vrata vječnosti!
Kad svi sa svojih brižnih čela najzad
na pragu raja otaremo znoj,
kad ispunjenje ugledamo nade
što sada krijevi nas na Zemljitoj.

O, kakve sreće kad nam vrata Grada
naš Gospod Isus tada otvorí
i kada sretni zapjevamo Spasu,
u slavnom zboru : Slava, svet, svet, svet!
Kad nestanu sve brige i sve patnje
što tu na zemlji pratile su nas,
kad nam se vjera pretvori u stvarnost,
o, kakve sreće, kakva blaženstva!

O, kako sretni bit ćemo svi gore
kad anđeoski pozdravi nas glas,
uz zlatne harfe nebom kad zaori
zvuk pjesme Isusu što spasi nas!
Kad „aleluja“ svih otkupljenika
odjekne gromko svodom nebeskim,
tad svi će spašeni pred Kristom stati
i srcem pozdraviti Ga zahvalnim.